

ఏప్రిల్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సామాన్యత్యాంసం
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

Junior

CHANDAMAMA

PROVIDES THE KEY TO A TREASURE CHEST OF KNOWLEDGE

SKILLS

Colouring Contest, Arts and Crafts, Fun with Cooking, Mathemagic, and **MORE**

HERITAGE / HISTORY

Panchatantra, Men of Wit, Saints and Sages, They Said It, Monuments and Landmarks of India, Historical Events, and **MORE**

ACTIVITY

Cover Activity, Astro Aria, Gooba's Words, Joining Dots, Spot the Differences, Number Game, and **MORE**

KNOWLEDGE

Star Gazing, Nature Page, Mintoo's Mates, Wonders of the World, Rights and Duties, Thematic ABC, Health Care, and **MORE**

ENTERTAINMENT / FUN

Riddles, Rebus, Nursery Rhymes, Naughty Baloo, Jokes, and **MORE**

S-H-A-K-E ! LIKE THE MILK SHAKE, WHICH IS ONE OF CHILDREN'S FAVOURITE DRINKS, THEY WILL FIND THE 'JCM SHAKE' A DELIGHT!

Junior Chandamama is the only magazine that engages its readers to develop their talent and kindles their imagination. PAGE AFTER PAGE - MONTH AFTER MONTH

Rs. 144 FOR 12 ISSUES - DD OR M.O IN FAVOUR OF CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82 DEFENCE OFFICERS COLONY, EKKADUTHANGAL, CHENNAI - 600097.

JUNIOR CHANDAMAMA completes
2 years in April 2005

Here's a special
ANNIVERSARY offer!

Pay only Rs. 120
(for 12 issues) and
save Rs. 24

Go, grab
the discount!

Offer closes on **May 1, 2005**

If you are a subscriber, you can avail of the
concession for a **GIFT** Subscription

SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

- ☐ Please enrol me as a new subscriber for **Junior Chandamama** in English
☐ I am a subscriber (Subscription No:); I would like to take out a
GIFT Subscription.

My name / My friend's name :

Home address :

..... PIN CODE :

I am enclosing DD / M.O. Receipt No. issued by

P. O. for Rs 120.00

ATTACH THIS LABEL ON THE FIRST COPY

Signature

This is a GIFT copy with love from

..... Town / City

చందమామ

సంపుటి: 112

ఏప్రిల్ 2005

సంచిక: 4

ఈ సంచికలో...

- * మనిషికి శాపం! ...07
- * చెరసకురా చెడేవు! ...10
- * భారత దర్శిని ...25
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * ఆంధ్రోమేనిరూ 1వ భాగం...31
- * తెలివిగల కోడలు! ...43
- * ద్రువీకరణ పత్రం ...48
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
- * అపాశ్రదానం ...50
- * పిల్లను తెచ్చిన ధనరాసి ...59
- * ఆర్య - 22 ...63
- * మానవ నిర్మిత మహాదృష్టాలు ...67
- * విజ్ఞానం ... నివోదం ...
వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు - 18
... 13

రసరాజు - రసికరాజు!
(భే.క) ... 19

మితిమించి తిన్న
చేవుడు! ... 26

విష్ణు కథ - 16
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ఫ్రీ సెలెక్షన్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

పరిమళించిన మానవత్వం!

ప్రకృతిలోని జీవరాశులను పెరికించినట్లుంటే, రోజుల వ్యవస్థ - అవన్నీ గుంపియ్యి గుంపియ్యిగానే నివసించడం గమనించవచ్చు. పిల్లల బాధలు బాధలు గా ఎగ్గర తాయి; జంతు మృత్యువుల వందలు వందలు గా తిరుగు తాయి. ఆ మాటకొస్తే పునీషి కూడా ఏకాకిగా వున్న గడసాగించడం లేదు. అది సాధ్యం కూడా కాదు. అందుకే సంఘజీవి అయిన పునీషి పెరస్పెర అవసరాలను తీర్చుకుంటూ, కలిసికట్టుగా జీవనయానం సాగిస్తూ మిత్రోగమిస్తున్నాడు. పురీ ఏదైనా విషాద దుర్ఘటన, విపత్తు వాటిల్లినప్పుడు బాధితులను ఆదు కోవడంలో సాటిప్రిజలందరూ ఒక్కసారిగా ముందుకు రావడం ముదావహమైన విశేషం!

మూడు నెలల క్రితం, భారతదేశం ఘోరమైన సునామీ విలయ తాండవాన్ని చవిచూసింది. కాలివేలికి చెబ్బుతగిలితే కళ్ళనుంచి నీరుకానిట్టు, చేయి అడుకున్నట్టు - దేశ ప్రజలందరూ కంట తడిపెట్టారు; బాధితులకు చేతనైన సాయం చేయడానికి స్పృహహిన్ అందించారు. ప్రభుత్వాలు విరాళాలకోసం విజ్ఞప్తులు చేశాయి. వార్తాపత్రికలు, టీవీ సంస్థలు విరాళాలు ప్రకటించడంతో పాటు సహాయ నిధులూ కరణకు పై నుకున్నాయి. ప్రభుత్వం చేపట్టిన సహాయ కార్యకర్తలతో పాటు, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, విద్యాసంస్థలు, సామాజిక సంస్థలు బాధిత ప్రాంతాలకు తమ తమ కార్యకర్తలను పంపి సాయం చేశాయి.

ఆ సమయంలో యా పక్షభారతదేశం ఒకేవ్యక్తిలా స్పందించి, విషాద దుర్ఘటనానంతర సమస్యలను సంతవనర లతోనే పరిష్కరించు కోవడానికి దధనిర్ణయం తీసుకున్నది. ప్రజల జీవితాలను, వారిలో పెరిచు శించిన మానవత్వం, ప్రభుత్వ దధనంకల్పం ద్వారానే ఇది సాధ్యమవుతుంది! హఠాత్తుగా వాటిల్లే ప్రకృతి వ్యవస్థల విషాద పర్యవసానాల నుంచి కాపాడే జ్ఞాన మానవత్వంగల మనుషులకు ఉండు చాలిన అరుదైన సంఘటన ఇది. మునుముందు మన ప్రజలు కనబరచగల జీవితానికి, మానవత్వానికి శ్రద్ధాభంగం గానే దీనిని చందమామ విశ్వసీస్తున్నది!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (సేప్టెంబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

అసలు దొంగలు:

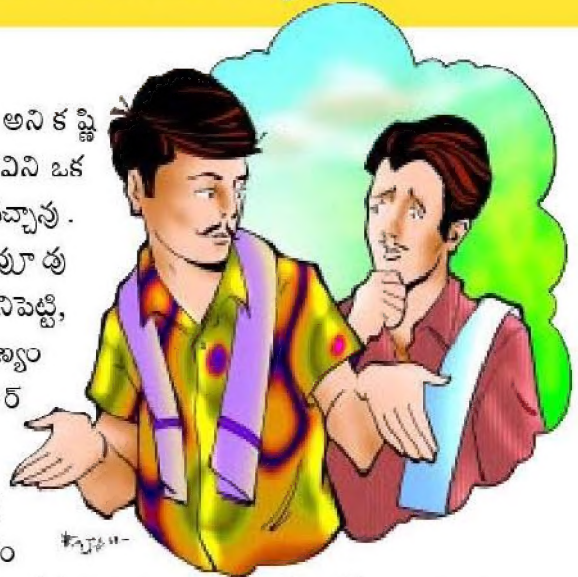
“తాళం చెవిని ఎక్కడ దాచావు?” అని కష్టి కుమార్ అడిగిన ప్రశ్నకు, “తాళం చెవిని ఒక చోటి నుంచి వేరొక చోటికి వూర్చు స్థిరపెట్టాను. అల్లునా, ఫిలితం వూత్రం శూన్యం. వూర్చు సార్లూనేను తాళం చెవి దాచిన చోటు కనిపెట్టి, దాన్ని తీసి కుని దొంగలు తప్ప నెఱ్ఱియ్యం పిదర్పించారే,” అన్నాడు రాంకుమార్ విచారుగా.

“వురి వాళ్ళు బీరు వాతలు మిల్ల తెరిచి దొంగతనం చేస్తారని అనుమానం ఉన్నా, ఎందుకలా మొద్దు నిద్రపొయా మో నీపేరు త్తవు ఎందు చల్లారా ఏం?” అని అడిగాడు కష్టికుమార్ నవ్వుతూ.

“నాకూ అదే అనుమానంగా ఉంది. అలా చేసినవారిని గుర్తించాను కూడా,” అన్నాడు రాంకుమార్.

“వురి, అలాంటి వారిపేరాలిన్ని లకు ఫిర్యాదు చేసి, పొల్లు న సొమ్మును రాబట్టు కోవచ్చు కదా?” అని అడిగాడు కష్టికుమార్.

“అపని మీదే ఇప్పుడు వెళుతున్నాను. అలా దొంగతనానికి పాల్పడింది వేరవరో కాదు. వారం రోజుల నాడు కొత్తగా వంటపినికీ, ఇంటి పిను లకూ చేరిన రవు ణవూ, దాని భర్త గోవిందయ్య,” అన్నాడు రాంకుమార్.

ప్రకాశిని భాషిణి డాటరాఫ విశ్రీనివాస్ లు

ఫోన్ చేసిన ఎదురు గుండా, పోదలకూరు - 524 345

నెల్లూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

మనిషికి శాపం!

పట్నం వెళ్ళిన తన కొడుకు ప్రతాపుడు, చీకటి పడిన తర్వాతగాని రాడన్న కున్న అతడి తల్లి జయ వృత్తిని ర్యాన్వియం కాకుండానే తిరిగి రావడం చూసి, “ఈ రోజు అరటిగెల త్వరగా అప్పుడైతే పోయి న్నట్లుంది!” అన్నది.

ప్రతాపుడు క్షుణ్ణి. ఇంటి వెనక మురుగు నీరు పారేచోట అరటి మొక్కలు నాటాడు. వు దిరిన అరటిగెలలు పట్నం తీసుకువెళ్ళి సంతలో అమ్మితే, ఎంత లేదన్నాగెలకు వంద రూ పాయలు వస్తాయి.

ప్రితాపిణి భార్య వివుల, భర్తకోసం వుంచి నీళ్ళు తీసి కు వచ్చి, “పీల్లల బడి జీతాలు రేం కట్టాలట!” అన్నది.

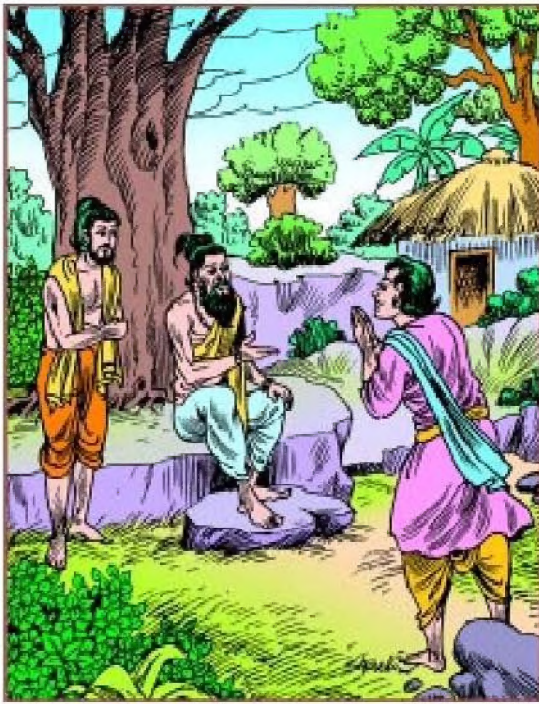
“అలాగా! ఎన్నో నెలలుగా క్షుణ్ణి పెంచిన అరటిగెల అప్పుడైతే పోయినా, ఆ డబ్బు అన్న భవించే ప్రాప్తిందేని బతుకు. అంతా నా ఖర్చు!” అని విసుక్కుంటూ, అరటిగెల అప్పుగా వచ్చిన డబ్బు వివుల చేతిలో పేట్టాడు ప్రతాపిణి.

“అంతలా చిరాకు పడితే ఎలారా?” అన్నది జయ వృత్తి.

“లేకపోతే నాన్న చేసిన పనికి ఆనంద పడాలా?” అన్నాడు ప్రతాపిణి కోపంగా.

ఆ వూటలకు జయ వృత్తి తెల్లబోతూ, “పదేళ్ళ క్రితం పోయిన ప్రి నాన్నను, ఇప్పిడు అడిపాని కుంటు న్నామచేసికి?” అని అడిగింది.

ప్రితాపిణి కొద్దిసమయంగా వ్రత కుని, “అప్పు, జరిగిందేమిటో నీకు తెలియింది కాదు. నాన్నాపూత్రుడు నరసింహం పిడిబా నేళ్ళ క్రితం, ఇక్కడి పోలాలు అప్పుని కుని పట్నంలో వ్యాపారం పేట్టి, నాన్న కూడా రవున్నాడు. నాన్నకు పిట్టపేరిగిన ఊరు వదలడం ఇష్టంలేదు. ఇప్పిడు వునకు మిగిలింది నాలుగెకరాలు. దాని మీద వచ్చే ఆదాయంతో బతుకు రం బతకాలి. నాన్న కూడా వ్యాపారంలో దిగితే ఎంత బామా డేది!” అన్నాడు.

దానికి జయ పృనిట్టర్చి, “బామాది! ఆ పేటాడు ఎవరికి ఎంత రాస్తాడో, అంతే దక్కుతుంది,” అన్నది.

“అలావేదాంతం చెప్పకు. ఆ నరసింహం కొడుకు గోవిందం, నా ఈడు వాడే. ఎంత సుఖంగామాస్తాడు! పిట్టానికి, పున ఊర కూపు ధ్యమశ్శు అడవిలోని ఋషేశ్వర డిని దర్శించడానికి గుర్రపు బగ్గీలో వెళుతూ, నడిచి పస్తున్న నన్న బగ్గీలో ఎక్కించు కున్నాడు. వాడివేధోగు చూస్తూంటే నా గుండె రగిలిపోతోంది,” అన్నాడు ప్రతాపిత్తు కొపింగా.

కొడుకు కొపిం చూసి జయ పృనిట్టర్చి పూట్లాడ లేదు. ఆ రాత్రి విచ్చల, “వీరు కూడా వెళ్ళి ఆ ఋషేశ్వర డిని చూడకూడదా? ఆయన కనికర్తా, పున జీవితాల్లో ఏమైనా పూర్పరావచ్చు,” అన్నది భర్తతో.

భార్య సలహా నచ్చిన ప్రతాపిత్తు, ఆ పుర్నాటి ఉదయానే ఋషేశ్వర డి ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. ఋషేశ్వరుడు, ప్రతాపిత్తుడిని చూస్తూనే, “ఏం, నాయనా, అలా విచారంగా మాస్తామా?” అని అడిగాడు నమ్మతూ.

ప్రతాపిత్తు తన పరిస్థితి చెప్పకుని, “వీరు భక్తుడు గోవిందం ఒకప్పుడు, పూ ఊరివాడే. ఆయన తండ్రి అతడికి లల అస్త్రపాస్త్రాలు ఇచ్చాడు. పూ నాన్న నాకు ఇచ్చింది ఏపాటి! నాకు నా జీవితం వీరు రోతమిత్తు తున్నది,” అన్నాడు ఆవేశంగా.

ఋషేశ్వర తు చిన్నగా నవ్వి, “జీవితంలో హేచ్చుతగ్గులు సహజం. కాలప్రవాహంలో పూర్వులు అనివార్యం. అయినా, వీరు నాన్నగారు ఇచ్చిన తరగని ఐశ్వర్యాన్ని నువ్వు గుర్తించలేక పాత న్నామా అదే నీ ఆరోగ్యం! నువ్వు కష్టపడతామాకడు మీసండా తింటామా ఇంట్లో అందరూ నిన్ను అభివూ సెస్తారు. దానికి వుంచిన భాగ్యం లేదు. అయినా, నీలో ఈ అసంతోష ప్తి, నీ వుత్త్రణ్ణి పూశాకే గదా కలిగింది? అంతకు వుండు సుఖంగానే మాస్తామానిజానికి అతణ్ణి గురించి తెలుసుకుంటే, నీలో అసూయ కారణంగా కలిగిన అసంతోష ప్తి కలిగేదికాదు,” అన్నాడు.

“గోవిందం భోగభాగాలతో హాయిగా మాస్తాడు. అతడికేం కొరత?” అని అడిగాడు ప్రతాపిత్తు.

“అయితే విన్న! గోవిందంలో ఐశ్వర్యం తెచ్చే అన్ని వ్యాధులూ, ఈ వయసుకే తిష్టి వేశాయి. కొట్లు మూడి ఏం లాభం! తీపి తినాలంటే చక్కెర వ్యాధి, ఉప్పి తినాలంటే క్షమి

పాట . నాలు గడు గు లు వేయ నీయ కుండా
ఆయా సిం. వీటికితోడు వ్యాపారంలో తట్టుకో
లేని పాటి నిద్రలేకుండా చేస్తాంది. వుండు ల
కోసిం, వు నశ్శాంతి కోసిం తరచూ ఇక్కడికి
వస్తూంటాడు ,” అన్నాడు ఋ షేష్వర డు .

“అలాగా!” అంటూ ఆశ్చర్యపాయా డు
ప్రితాపితు .

ఋ షేష్వర డు ఒక ాణం అగి, “కావా
లంటే నిన్ను ాణాలలో కోటిశ్వర ణ్ణి చేయ
గలను. ప్రశాంతమైన ఇప్పటి జీవితమే చాలో,
వు నశ్శాంతి లేని కోటిశ్వర డి జీవితం కావాలో,
నువ్వే నిర్ణయింపు కో,” అంటూ ప్రితాపితి
తలవీ ద చేర్చి పేట్టాడు . ఆమెంటనే ప్రతాపుడి
కళ్ళు మూతలుపడినై.

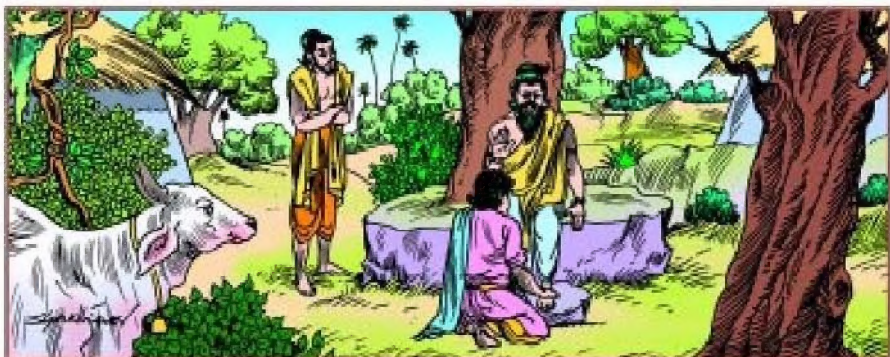
ప్రితాపితు బ్రహ్మాండమైన భవనంలో
హింసిత్రా లికాత్పుం వీ దపిత్ర కునిమ్మాడు .
ఇంటినిండామకులు . ఎరు ట పిళ్ళా, పించ
భ్యపిరవూ న్నాలూ . అర్పు నా, ప్రితాపితు
ఆయా సింతో లేవలేక పాయా డు ామకులను
గట్టిగా పీలవడం కూడా సాధ్యపడలేదు . అతి
ప్రియ త్నం వీ దలేచి కూర్చుని, నేల వీ ద
కాలుమాపి ముందుకు అడుగు వేయబో
ర్పు న వాడలాగే పిడిపాయా డు . అలా పిడి

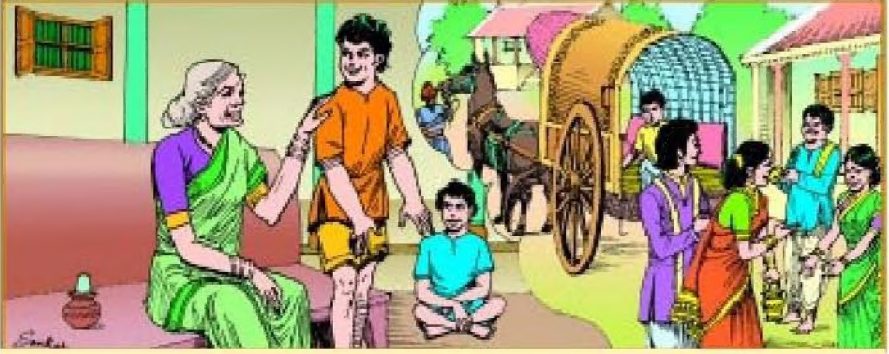
పార్లు నవాడు భార్యనూ, తల్లినీ పీల్చి వాళ్ళు,
ామకులను పీలవసాగారు .

ఆమెంటనే ప్రతాపుడు, “వద్దు! వద్దు! నాకీ
జీవితంవద్దు!” అని అరు స్త్రి కళ్ళు తెరి
చాడు . ఎరు రు గా ఋ షేష్వర డు వుంద
హాసిం చేస్తూ, అతడికి కుపించాడు . “నాకళ్ళు
తెరిపించారు , స్వామీ! కోటిశ్వర డి బాధలు
నాకు వద్దు. నన్ను కంటికిరెప్పలా చూసుకునే
భార్య, వు త్యాల్లాంటి ఇద్దరు పీల్లలు , నా
వీ దే ప్రాణాలు పేట్టుకుని బతికే తల్లి.
నాకేంటిట్లు ?” అన్నాడు ప్రితాపితు .

“సింతోషం, నాయ నా! త ప్తి, ఆరోగ్యం,
ఆనందం-ఇవి వు నిషీకి చాలా వు ఖ్యం.
అవి మూడే కోట్లరూ పాయ లతో పినిలేదు .
వు రొక సింగతి; వు నిషీకి అస్తియ శాపిం
వంటిది. నీ వు త్రు డు గేవిందంను చూశాకే
అది నీలో తలెత్తింది. అసింత ప్తికిలోన
య్యామాఇప్పిడది తొలగి పార్లుంది. ఇక
నీ ఇంట్లో ఆనందం వెల్లివిరు స్త్రింది, వెళ్ళిరా!”
అని ఆశీర్వదించాడు ఋ షేష్వర డు .

ప్రితాపితు , ఋ షేష్వర డి పొదాలకు
నవు స్కిరించి, సింతోషంగా ఇంటికి తిరు గు
ప్రియా ణపు య్యా డు .

చెరపకురా చెడేవు!

పిల్లలందరూ యథాధికారం రాత్రి భోజనాలు పేందలాడేవు గించి, “కథ చెప్ప, బావూ!” అంటూ సావిత్రమ్మ బావమ్మ పుట్టా చేరార. అప్పిత్తు రఘు అనేవాడు, “బావూ! మా మామయ్య నాన్నతో మాట్లాడుతూ, ‘చెరపకురా చెడేవు, అంటారే, అలాంటి ప్రాయశ్చిత్తం చలపిటికి జరిగింది’ - అంటూ ఏమిటిమిట్ చెప్పాడు. చెరపకురా చెడేవు అంటే ఏమిటి, బావూ!” అని అడిగాడు.

బావమ్మ రఘు కే ఆప్యాయంగా పూస్తూ, “ఒరే, నువ్వంత చిన్న వయస్సుకే, అలాంటి మాటలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం మెచ్చుకోదగిందేరా. చెరపకురా చెడేవు అన్న కథ చెబుతాను,” అంటూ ప్రారంభించింది:

పై ర్వం పుంగిపిడి డిలో కేశవయ్య అనే రైతువుండేవాడు. భార్య, నలుగురు పిల్లలూ, తల్లి, తండ్రి - ఇదీ కేశవయ్య సింసారం. కేశవయ్య కుటుంబంలో ప్రితి ఒక్కరూ ఏదోరకంగా సింసారం కోసిం శ్రమించేవారావడం

చేత, బ్రతుకు లు సిజామా సాగిపా సాగాల్సి. కేశవయ్య ఎదురిల్లు వరదయ్యది. అతడికి ఒడ్దికగా సాగిపాయే కేశవయ్య సింసారాన్ని పూస్తూ, ఎప్పిత్తు దుఃఖమే. వరదయ్య పేద్ద కూత్తురు నెత, కేశవయ్య పేద్ద కూత్తురు లక్ష్మి ఒకే ఈడ్తు వాళ్ళు. కాలం గడిచి లక్ష్మి, నెత పేళ్ళిడ్తు కొచ్చారు.

ఇలా మాడగా, ఒకనాటి ఉదయాన్నే కేశవయ్య ఇంటి వుండు ఖరీదెన్న గుర్రా యొక్క బగ్గి ఆగింది. అంధు లోంచి కేశవయ్య దూరంగా బంధు వల్లు న పూ ధవయ్య, భార్య పిల్లలతో సిహాదిగాడు. పూ ధవయ్య ఆరేడేళ్ళ కిందట ఒకసారి ఎంధు కోసికుట్టుంబంగా వచ్చి కేశవయ్య ఇంట్లోరెండు రోజులు వున్నాడట! ఆ రెండు రోజుల్లోనూ కేశవయ్య కుటుంబీకుల బ్రతుకు తీరు ఆయన వలె అక్కడించింది. ముఖ్యంగా, చలాకీగా తిరుగుతూ అన్ని పనులూ చాకచక్యంగా చేస్తూ అన్ని నకూ, ఆయన భార్యకూ కూడా చాలా

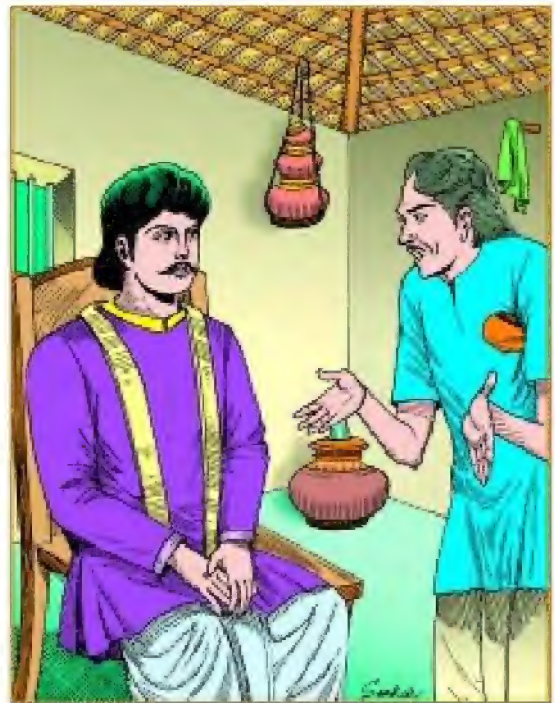
నచ్చింది. లక్ష్మిని తప్ప ఇంటి కోడల్ని చేసి
కోవాలని వాళ్ళ ఆనాడే అనుకున్నారు!
ఇప్పుడు వచ్చింది ఆ పినిప్పిదే!

కానీ కట్నం లేకుండా లక్ష్మి లాధికారుల
ఇంటి కోడలవబోతున్నదని వినేసిరికి, ఎదు
రింటి వరదయ్య కళ్ళ భగ్గున పుండాలి.
వెంటనే ఏం చెయ్యాలో నిశ్చయించుకున్న
వరదయ్య, నవ్వుతూ వెళ్ళి మాధవయ్యను
పిలకరించి, ఆయనను తన ఇంటికి తీసి
వచ్చాడు.

ఆయనతో ఎంతో అభిమానం నడిస్తూ వర
దయ్య, “మాధవయ్యగారూ! గిట్టక చెబు
తున్నా నన్ను కోకుడి. లక్ష్మి పుత్ర కుడనవుంతా
వేది పిండు చందం! ఆ పిల్లకు పూర్వరంగం
మన్నది. పిల్లరోగాన్ని కప్పిపెట్టి పేళ్ళి
య్యాలన్నది వాళ్ళ ఆలోచన. పేళ్ళు తేరోగం
తగ్గవచ్చునని వైద్యుడు చెప్పాడట!” అన్నాడు.

ఈ పూటలు పూధవయ్య వ్యసనంగా విని,
గుభీరుగా తలపంకించి లేచి వెళ్ళిపోయాడు.
ఆ తర్వాత సాయంత్రానికి పూధవయ్య
కుట్ట బంతి గు (పియోణం కట్టింది.
అల్లుతే, నింబంధం కొరివచ్చిన పూధవయ్య,
అలా తిరిగిపోవడానికి వరదయ్య కారకుడై
మాటాడని ఊహించిన వ్యక్తి ఒకడున్నాడు.
అతడు వరదయ్య పొత్తు గనే మాడేదవయ్య.
ఈ దేవయ్యకు ధనాశయం. వరదయ్య
ఓర్వలేని తనాన్ని తప్పకుండా అనుమానం చేసి
కుని, అతడి నుండి డబ్బులాగాలని పిథకం
వేశాడు.

పిథకం ప్రికారం వరదయ్యతో ఒంటిగా
కబుర్లకు దిగిన దేవయ్య, “ఏమిటో, లక్ష్మికి

గుప్పెట్లో తెలిగ్గా చిక్కిందన్న కున్న అద ప్రిం,
ఇట్టే చేజారి పోయింది. అన్నట్టు మన
నెత విషయంలో నాకు తెలిసిన కుట్రాడొకడు
న్నాడు. వాడిబుర్ర గోవిందం. గోవిందానికి
తల్లి తప్పి ఎవరూ లేరు. అతడి అమ్మమ్మ
ల ఆస్తికి యి జమాని. పు నవడు సొంత
పెట్టుబడితో ఏదైనా వ్యాపారం చేస్తూ సమర్థు
డనిపించు కుంటే, తన ఆస్తి ఇస్తానంటు న్నది.
గోవిందుకు ప్రయోజకత్వం అయితే వుంది
గాని, పేట్టుబడికి లేదు. అంచేత పిదివేల
రూ పొయ్యి కట్టుంగా తీసి కుని పేళ్ళాడి,
ఆ డబ్బుతో వ్యాపారం ప్రారంభించాలని ఆలో
చిస్తున్నాడు,” అని చెప్పాడు.

అమ్మమ్మ ఇవ్వనున్న ఆస్తితో లాధికారి
కాబోతున్న వాడు పిదివేల కట్నానికి చవగ్గా
దొరుకుతాడనేసిరికి వరదయ్యకు ఆశ కలి

గింది. అతడు వారం తిరక్కుండా, దేవయ్య ఇంట్లోనే రహస్యంగా నెతకు పేళ్ళి పూ పిల్ల జరిపించాడు. గోవిందం, నెతను పూ స్త్రీనే ఇష్టిపడి, తన వేలి ఉంగరం తీసి నెతకు కాస్త కగా ఇచ్చాడు. వరదయ్య పువ్వుచానంద పిల్ల తూ, గోవిందం కొరిన పేళ్ళి కట్టుం పిడివేల రూ కల్లా ఎంచి అతడికిచ్చాడు. గోవిందం పు హిర్దం నిశ్చయించి తెలియ జెయ్యమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

గోవిందు వెళ్ళిన మూడు రోజు ఉదయం పిట్టం నుంచి వచ్చిన పూ ధవయ్యతో కలిసి, కేళవయ్య, వరదయ్య ఇంటికి వెళ్ళాడు. కొద్ది సమయం పూ ధవయ్యతో పూ ధవయ్య నవ్వుతూ, “ఏం, వరదయ్య, గోవిందంతో నెత పేళ్ళి ఎప్పిడు?” అంటూ ఊహించాడు.

ఉహించని ఆ ప్రశ్నకు వరదయ్య తెల్ల బొయ్యి. పూ ధవయ్య చిన్నగా నవ్వి, “నవ్వి చ్చిన పిడివేలూ పించు కోవటంలో వాటాల్లు కుదరక గోవిందం, దేవయ్య కొట్టాటకు దిగారు. సమయానికి నేనటుగా వెళుతూ విషయం ఆరా తీశాను. గోవిందం పిట్టంలో పెద్ద మోసగాడు. దేవయ్య, అతడి సహాయంతో నిన్ను హరించేసి, నీ దగ్గర నుంచి

దబ్బులాగాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఇప్పిడు కారాగా రంలో మళ్ళాడు,” అన్నాడు.

వరదయ్య అవమానంతో తలవంచు కు న్నాడు. మాధవయ్య, “ఇప్పుడు చెప్పు, వరదయ్య! లక్ష్మికి పూ ర్వు రోగం మళ్ళాదని ను మ్మ, నాతో అన్న పూ ట నిజమే నా?” అని అడిగాడు. వరదయ్య, “కాదు, అది నేను కల్పించి చెప్పిన అబద్ధం,” అంటూ గొణిగాడు.

“అందుకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తం జరిగింది, వరదయ్య. చెరపకురా చెడేవు - అంటారే, అదేయి. ఇక నుంచి నా, ఇద్దరూ పోతూ పిట్ట ను నన్ని లో ద్వేషభావం రాకుండా తగ్గ జాగ్రత్త పిడు,” అంటూ పూ ధవయ్య పేచ్చ రిన్ని న్నట్టు, వరదయ్య భుజు తట్టాడు.

కథ పు గించిన బామ్మ, “పిల్లలూ, చూశారా! మోసపు మాటలతో ఇతరులకు హాని చేస్తూ లను కున్న వరదయ్య, తనే పు రొక మోసకారి వలలో చిక్కి దబ్బు నష్ట పోవడమే కాక నష్టాల పాలయ్యింది. అందు వల్ల, పు నం అలాంటి మోసపుటాలో చనలకు దూరంగా మూడాలి,” అన్నది.

“అమృత, బామ్మ!” అంటూ పిల్లలం దరూ ఆనందంగా చప్పిట్లు చరిచారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

18

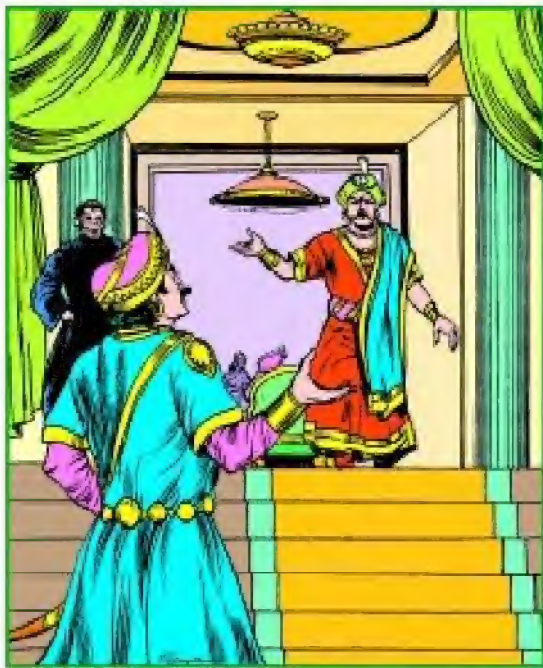
[తూర్పు వర్షపు తు, నగరానికి రానున్న ప్రవాహాన్ని గురించి జితకేతరాజును హెచ్చరించాడు. దాడివస్తున్న వాళ్ళలో రానున్న కూడా మున్నాడని వింటూనే, రాజు జితకేతరు తూర్పు వర్షపు తు ప్రధాన వై ఎత్తిగా నియంత్రించాడు. దాంతో ఆగ్రహం చెందిన వై ఎత్తి జీవగ్రుమ్మి, వర్షపు తు దీప్తికలు పూశాడు. వర్షపు తు ఒడుమీ కత్తి లాక్కుని, తన కత్తిని జీవగ్రుమ్మి పేల్చే ఎత్తాడు. -తరువాత]

తూర్పు వర్షపు తు కత్తిని వై ఎత్తి జీవగ్రుమ్మి పేల్చే ఎత్తటం చూస్తూనే, సింహలో హాహా కారాలు బయలుదేరినై. రాజు జితకేతుడు వుండు కు ముచ్చి, వర్షపు తు దీప్తి పట్టుకుని, “వర్షపు తు త్యా, తొందరపడకు! సింహభవ నులొనెత్తురు చిందటం, రాజ్యానికి కీడుకలిగిస్తుంది. పేగ్గా, నే నీ జీవగ్రుమ్మికి శిరశ్చేద శి విధించాను. దానిని అవులు చేయవలసినవాడు నగర ప్రధాన తలారి,” అన్నాడు.

రాజు ఇలా అనగానే తూర్పు వర్షపు తు కత్తిని ఒరలో పేడు తూ, జీవగ్రుమ్మి తో,

“ఓయీ, పాతాపాత్యా, ప్రిన్సిపానికి బతికి పోయా మాత్రం రాజ్యం విడిచిపె,” అన్నాడు పిళ్ళకొర్రు కుత్తూ.

జీవగ్రుమ్మి, వర్షపు తు కిందపడివేసిన తన కత్తిని తీసుకుని, ఒరలో పేడు తూ, కోపంగా రాజుకేన, వర్షపు తు కేన ఓపూర్ల చూసి, “రాజుగారేమో నాకు శిరశ్చేద శిక్ష మే వుంటున్నారు; ఈ వర్షపు తు దేశం విడిచి పోవుంటున్నాడు,” అని సింహలో మున్నా వాళ్ళ కేసీ తల తిప్పి, “మీరు ప్రిన్సిపా లారా! నే నిప్పిడేం చేయా లి?” అని అడిగాడు.

సిఘలోని వాళ్ళకు రాజాజ్ఞన బలపరచాలో, కొత్తగా వుంత్రి అర్లు న వుర్కట్ట ది వూటకు అమశనాలో తోచక గజబిజి పిత్తు న్నంతలో సావుంతరాజు సూర్యభూపతి, జితకేత రాజుకు నవు స్కిరించి, “వు హారాజా! నామర్ర సూర్యభూపతి. ఈ జీవగ్ర ప్తిజ్ఞే ప్రిస్తితానికి ~వుంచి వదిలెయ్యండి. వీ నగరం వీ దికి దాడివస్తిన్న వాళ్ళలో, ఉదయ గిరి రాజు ధుర్ముఖుడు కూడా మశ్నాడు. వుంధు నగరరణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయండి,” అన్నాడు.

రాజు జితకేతుడు, ధుర్ముఖుడివరు వింటూనే ఉలిక్కిపడి, కొంచెం దూరంగా నిలబడిమశ్న నగరద్వారకాపిలనాయకుడితో, “న్ర మ్హనగరద్వారం వూర్లుంచి, శత్రు మూ న్నంచి దానిని కాపాడాలి. వు సూననాయకు డితో సేవ్యులను ఆయత్తం చేసీ, కోటబుర్ర

జులూ, అగడ్తలూ కాపాడవు న్నానని, నా ఆజ్ఞగా చెప్పు,” అన్నాడు.

“చిత్తం, వు హారాజా!” అని కాపిలా నాయకుడు అక్కణ్ణించి బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

రాజు జితకేతుడు, సావుంతు సూర్య భూపతి కోసీ తిరిగి, “ఆ ధుర్ముఖరాజును నువ్వెరుగుదువన్న వూట! అతడు పేద్ద సేవ్యుతోనే దాడికి బయలుదేరాడా?” అని అడిగాడు.

సూర్యభూపతి దిగులు గావు ఖంపేట్టి, “వు హారాజా, ఎంతోకాలంగా ఆ రాజు దుర్ముఖుడి సామంతుడైన నేను, అతడు రాజ్యార్హత కాదని తిర్గర బాట్ట చేసీ, అతడి నగరాన్ని ఆక్రమించాను. అందుకు ధుర్ము ఖుడి సేవకుల్లో చాలావంది నాకు తోడ్పడ్డారే. కాని, వు ధ్యలో కాళీవర్మ అనే ~త్రియ్యు వ కుతూ, భల్లూక వూంత్రికుతూ, ఎలుగు బంట్ల రూపంలో మశ్నవాతూ, అడువి దొంగలూ -ఇలా నానాకశృలం వెధవలంతా గుంపు కట్టుకువచ్చి, నన్ను కోటలోంచి తరివే శారు. ఆ దుర్ముఖరాజుకు వున్న ముఖ్యమైన అండ అంతా ఈ అలగాజనమే! పేద్ద సేవ్యుం ఏవీ అతడికి తోడు గాలేదు,” అన్నాడు.

సూర్యభూపతి ఇలా చెప్పగానే రాజు జితకేతుడు కాస్తి బెదుర్రుకుని వూయూ వుర్కట్టడితో, “వుర్కటావూ త్యా! ఈ సూర్య భూపతి చెప్పుతున్న దాన్నిబట్టి, శత్రువులు కొద్దివుందే అర్లు నా వు హారా బలవంతులూ, సాహసీకులూ అని తోస్తిన్నది. వు నం కోట వెలుపలవున్న నగరరక్షణ మాట తరవాత

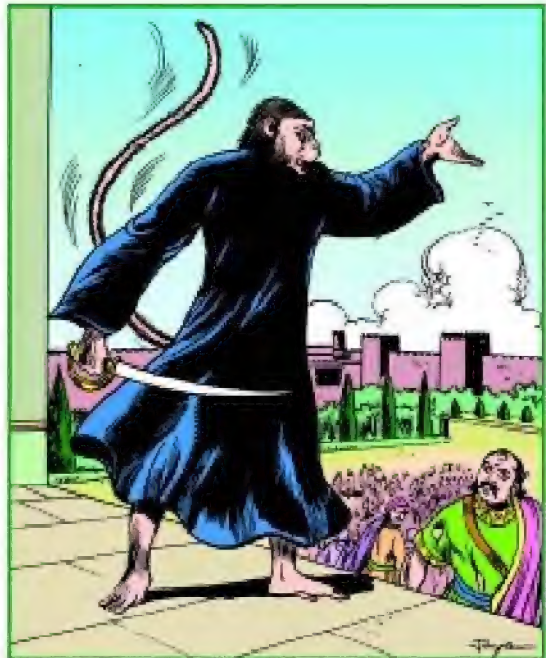
చూద్దాం. పుంపు ఈ కోటను రంపు కునే పూర్ణే పుటో ఆలోచించాలి,” అన్నాడు .

అప్పటివరకూ జరుగుతున్నదంతా జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్న పూయో పుర్కట్టుడు , రాజు ఇలా అనగానే, ఒక చిన్న గంతు మేసి, “ఓయ్, రాజా! కోట రణ గురించి పురేం దిగులు పడకు. ఆ భల్లూక పూంత్రికుడూ , వాడి వత్సాసి గాళ్ళూ, సూర్యపూ పితి కోటలో ఎలా ప్రవేశించగలిగారన్న కున్నామా ఆ కోట ద్వారాలకు నిప్పిపేట్టి! అందు వల్ల ప్రమాదం ఖంగా చేయి వలసింది, ద్వారరణ. బోధపడిందా?” అన్నాడు .

రాజు బోధపడిందన్నట్లు తల వైపీ, సామంత్ర సూర్యపూ పితితో, “ఒకసారి ద్వార రణలు సిరిగా పూసి కోక, దొరికిన సీంహాసి నాన్ని జారవిడిచినవాడివి గనక, నిన్నే కోట ద్వారాలు కాపాడేందుకు నియమిస్తున్నాను . ఆ బాధ్యత నివృత్తంతుంగా నిర్వహించామంటే, నిన్ను నా ప్రథమ సామంత్రుడుగా చేసి, నిత్యురిస్తాను ,” అన్నాడు .

సూర్యపూ పితి, “చిత్తం, పుహారాజా!” అని అక్కడినుంచి బయలుదేర బోయేంతలో పుంత్రి జీవగ్రుమ్మి పేదగా గొంతెత్తి, “పురి నా సింగతేవుటి? నా ఉద్యోగం మున్నట్టా, పొల్లు నట్టా?” అన్నాడు .

ఆ ప్రశ్న వింటూనే పూయో పుర్కట్టుడు కీపు పుంటూ అరిచి, “ఓర్నూ , పాతపుంత్రి! నీ ఉద్యోగం ఎప్పిడో పొల్లుంది. తల పూత్రం పురికొద్ది దినాలపాటు మాటుంది. తరణం ఈ సింభాభవనం నుంచి బయటికి పో!” అన్నాడు .

ముందు సూర్యభూపతి, అతడి వెన్నంటి మంత్రి జీవగ్రుమ్మడూ, కొంచెం వెనకగా సభ లోని పితప్రేమలు లూ బయటికి నడిచారు . అలా అందరూ భవనం నుంచి, దాని ముందున్న ఆవరణలోకి పోగానే, వెనకనుంచి మాయామర్కటుడు వేగంగా భవనం మెట్ల దగ్గరకు వచ్చి, కత్తి పైకెత్తి పట్టుకుని, తోకను గిరగిరా గాలిలో తిప్పితూ , “నా మంత్రి దండాన్ని ఇంతకు పుంపు ఎలుగు బంటి ఆట దగ్గర ఎవరో దొంగిలించారు . అది తిరిగి తెచ్చినవారికి జితకీర రాజుగారు అర్ధరాజ్యంతో పాటు తమ కుమార్తెను కూడా ఇచ్చి చేస్తారు,” అన్నాడు .

పుర్కట్టుడి పూటలు వింటూనే అందరూ ఆశ్చర్యపిడుతూ నిలబడి పొయ్యారు . పుంపు గా మంత్రి జీవగ్రుమ్మడు వికటంగా నవ్వి, “ఈ పుర్కట్టుడికి రాజుగారికి అడమీల్లు

కాదు గదా, అసిలు సంతానపు లేదన్న సింగతి తెలిసినట్లు లేదు,” అన్నాడు.

పుంత్రి ఇలా అనగానే అందరూ పేదగా నవ్వాడు. అంతలో అక్కడికి రాజు జితేశత్రువు వచ్చాడు. పూయూ పుర్కట్రువు ఆయన కేసీ కొప్పింగా పూస్తూ, “ఓయ్, రాజా, నవ్వేవున్న రాజువి! అసిలు నీకు సంతానపు లేదా?” అని అడిగాడు.

“పుర్కట్రువు త్యా, ఆ సింగతి తరవాత చెబుతాను. ముందు ఆ మంత్రదండం నీకు అంతపు ఖ్యపూ? అది లేకుండా శత్రు మూత్ర జల్లుంచలేవా?” అని అడిగాడు రాజు.

“పు ఖ్యపూ! ఏం ప్రిశ్న రాజా? ఆ పుంత్రి దండం పట్టినవాడికి అసాధ్యం అంటూ, ఈ లోకంలో ఏమీ మూడదు. నీ సీంహాసినాన్నే కాక, నీ ప్రాణాలను కూడా అది కాపాడ గలదు,” అన్నాడు పుర్కట్రువు.

వెంటనే రాజు చేపత్రి, “నాకు కుమార్తె లేదని ఎవరూ సింశల్లుంచనక్కరలేదు. ఒక కన్యపు దత్తు తీసి కుని అల్లు నాసిరే, అర్థ రాజ్యంతోపాటు, ఆ పుంత్రిదండం తెచ్చిన వాడికి ఇచ్చి వివాహం చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు అక్కడ మన్నవాళ్లందరూ హిర్నధ్వనాలు చేశారు. అంతకు పుంధ్ర అటవికుడి వెలుగు బంటి అట పూ డూనిసి వచ్చిన జనంలో కొందరు పూరంగా నిలబడి మూసారు. వాళ్ళల్లో బొగ్గాది పున్తిలు ధరించి పున్న ఇద్దరు యువకులు, రాజు చెప్పినది వింటూనే పుతిపార్లు సవాళ్ళలా ఎగిరి ఒక గంతు చేశారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు జోలెలో చేర్చి పేట్టబోయేంతలో, రెండవ వాడు అతణ్ణి వారిస్తూ, “ఒరే, ఉపిశిష్యా, తొందరపడకు! పుంధ్ర పునగురు మూరి అభిప్రాయం కనుక్కోవటం అవసరం,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే బొగ్గాది యువకులిద్దరూ అక్కణ్ణించి బయల్ పడారు. పిత్రిని పుల్లు జితేశతరాజుకు, పుంత్రిదండం తెచ్చినవాడికి ఇవ్వనున్న బహి పూనం గురించి, నగరంలో చాటింపియ్యించటం అవసరం అని నిలపా ఇచ్చి వెళ్ళబోతున్నంతలో, రివ్వుమంటూ ఒక బాణం కోట గోడల పేల్చుంచి ఎగిరి వచ్చి, వాళ్ళ పుధ్యపిడింది.

జనంలో కొందరు కిందపడిన బాణాన్ని తీయబోతున్నంతలో, పూయూ పుర్కట్రువు, “ఆగండి!” అంటూ కేక పేట్టి, పిర్గున పార్లు బాణాన్ని తీసి కుని, దానికే పిర్గా పూసీ, వాడి పిళ్ళతో కొరికి పుక్కులు గా చేసి, పూరంగా విసిరివేస్తూ, “ఈ బాణాన్ని ఏం

చేశానో, నా శత్రు వత్సే అదే చేయ బోతున్నాను,” అని, “నా వుంత్రదండం ఎక్కడ?” అంటూ ఎగిరి గంతు వేశాడు.

అంతలో ఒక పేద బండరాయి కోట గోడల మీద నుంచి జూపు వుంటూ వచ్చి, కింద పడింది. రాతి దెబ్బకు భవనం గోడలో పెద్ద నెర్రె పడింది.

రాజు జితశత్రు డ్ర నిలు మూ వణికి పొత్తా, “ఇంత పేదరాతిని కోట వెలుపలి నుంచి విసిరగలిగినాడు సామ్రాట్ కుమారుడు, రాని డెబ్బపాడు. వుర్కటాపూత్యా, వూసము మైన మనం, ఇలాంటి రాక్షసులతో పోరి, బతకగలమా?” అన్నాడు.

రాయి పిడటం చూస్తూనే ప్రియులు లతో పాటు, మామూలు జనం కూడా చెల్లాచెదురుగా అక్కణ్ణించి పారిపోయారు. వూయూ మర్కటం, రాజుకు ధైర్యం చెబుతూ, “ఓయ్, రాజా, భయ పడకు! బ్రహ్మిష్టి నదీలోయల్లో ఇలాంటి వుహాబలశాలు లెస్స రాని ల నెందరినో, నా గురువైన మిథ్యా మిత్రుడు పట్టి బంధించి, ఇంటి నెక్కడగా వాడు కుంటున్నాడు,” అన్నాడు.

రాజు వెలవెలపోతూ, “అమాత్యా! మరి, ఆయన్ని ఇక్కడకు పిలిపించి, శత్రు ప్రహరం నుంచి సత్కూ, నా రాజ్యాన్ని కాపాడగలవా?” అని అడిగాడు.

ఆ వూటకు వూయూ వుర్కటాడు కీచు కీచు మంటూ నవ్వి, “ఓయ్ రాజా, నువ్వెంత అవూయ కుడివి! తాంత్రిక సార్వభౌముడైన నా గురు మూనీ బోటి బదు గు రాజుల్ని రోం చేండు కు, ఆ నదీ లోయ వదిలి ఇక్కడికి

వస్తాడను కుంటున్నావా? ఆయన తన వుంత్ర, తంత్రశక్తులతో వుండి లోకాన్ని, తరవాత ఆ పేదోకాలనూ జల్లుంచబోతున్నాడు. అందుకు భల్లూకపాడు డనే ఒక తుచ్చుడు అడ్డు తగులుతున్నాడు. వాడి శిష్యుడే ఇప్పుడు కోట వెలుపల నున్న భల్లూక వూంత్రికుడు!” అన్నాడు.

వుర్కటాడు ఇలా అనగానే జితశత్రు రాజుకు ఒక అనుమానం కలిగింది. ఎవరో ఇద్దరు వూంత్రికులు, ఏవో అపైర్వ శక్తులు సాధించదలిచి, తనబోటి వాళ్ళను అందులో పాచికలుగా వాడు కుంటున్నారే. ఈ వూయూ వుర్కటాడికి, తన సీంహాసనం కాపాడటం కన్న, తన శత్రువైన భల్లూక మాంత్రికుణ్ణి హత వూర్చటం వుంఖ్యకార్యంగా కనబడుతున్నది. అందు వల్ల కోటరంగ బాధ్యత తానేస్వీయంగా నిర్వహించటం అన్ని విధాలా వుం!

రాజు ఇలా అలోచించి, పూయూ పుర్క ట్ట దిత్తో, “పుర్కటాపూత్యా! పునం కోట గోడల వీదికి పొర్లు, శత్రు ములు ఎంత దూరంలో వస్తారో చూడటం అవసరం. సేన్ధికుల్ని కూడా తగ్గు జాగ్రత్తలో మూడవల సీందెగా హెచ్చరించవలసి మూడి,” అంటూ దాపిషాను న్న కోట బుర్గు జు కేసీ బయల్ దేరాత్తు.

పూయూ పుర్కటాత్తు, “అయ్యో, నా పుత్రదండం ఎక్కడ?” అంటూ పేదగా కేక పేట్టి, రాజును అనుసరించాత్తు.

జితకేత రాజూ, పూయూ పుర్కటాత్తు కోటగోడల వీదినుంచి, దాని పుంపు న్న మైదాన ప్రదేశం కేసి చూశారు.

దిగు మశ గుర్రం వీద కాళీవర్మా, ఎను బోత్తు వీద భల్లూక పూత్రుకుత్తూ, ఎను గు వీద తలారి భల్లూకమత్తూ, రాసిత్తు ఉగ్ర దంధుత్తూ - పురి కొందరై సేన్ధికుల్నా వాళ్ళ కుటబడ్డారై.

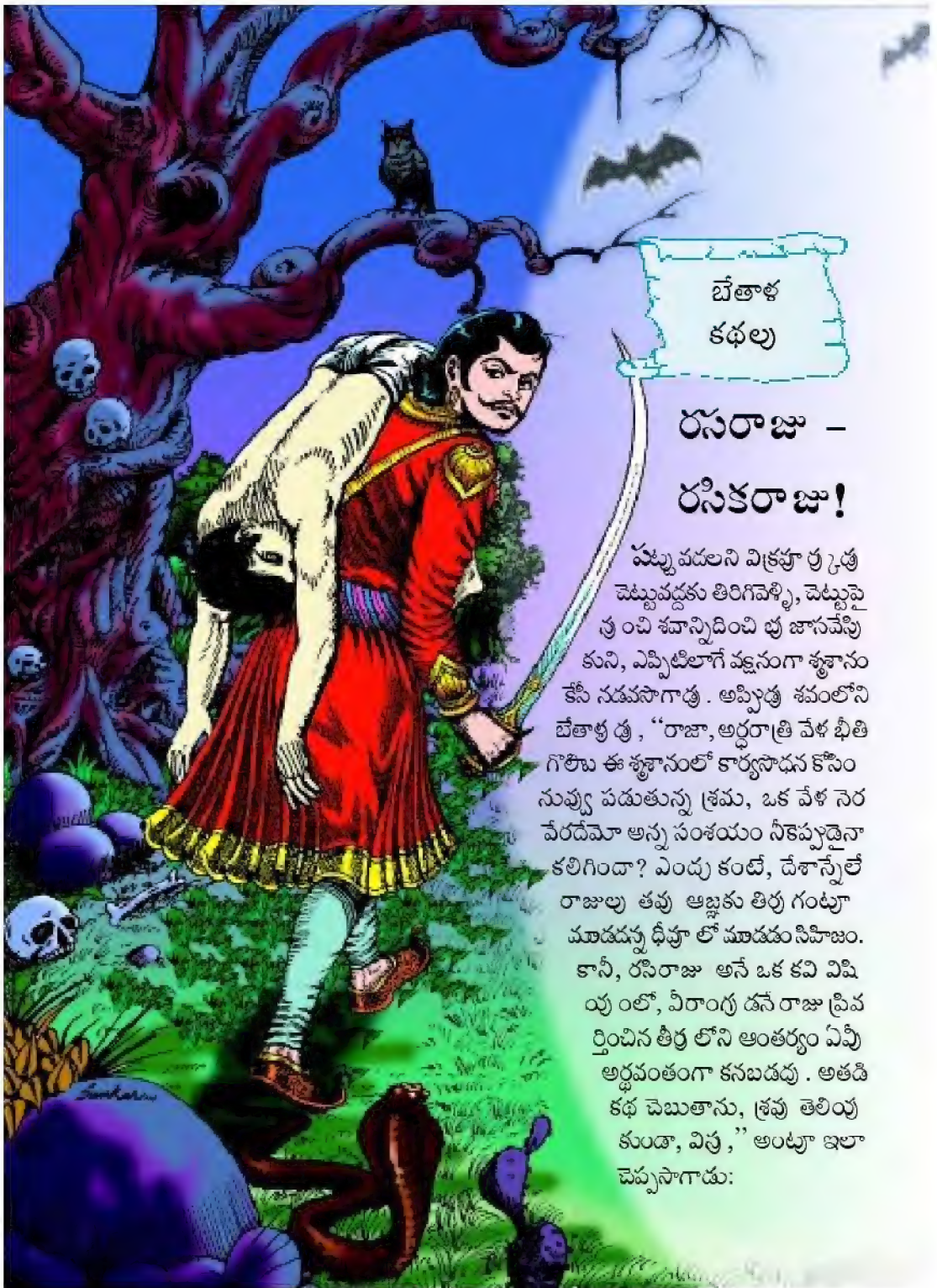
రాజు వాళ్ళను చూస్తూనే నిలువెల్లా వణికి పోత్తూ, “అపూత్యా, పుగతా వాళ్ల సంగతి కేంగాని, ఆ రాక్షసుణ్ణి చూస్తేనే, నా గుండె

నీరైపోతున్నది. వాణ్ణి జయించటం మానవ సాధ్యమై నా?” అన్నాత్తు.

“పూ నమసాధ్యం కానిదంతా పుత్ర సాధ్యం అన్నారై, పేదల్లు. అలా పుత్ర సాధ్యం కూడా కానిది తంత్ర సాధ్యం అన్నారై, పిండిత్తు లు. బాబోయ్, నా పుత్రదండం ఎక్కడ?” అని కీచు పుంటూ ఎగిరి గంతు వేశాత్తు పూయూ పుర్కటాత్తు.

పుర్కటాడి అరై మినిన్న ఆటవికుత్తు ఏనుగు వీద లేచి నిలబడి, బాణాన్ని అతడి కేసీ గురిచేస్తూ, “ఒరే, కోతికుంకా! ఇప్పుడో, నీ పుత్రదండం బాణంరూపంలో పన్ను న్నది!” అంటూ బాణాన్ని వదిలాత్తు. అది జయ మంటూ వచ్చి మర్కటుడి మోకాలికి తగిలింది. బాణందెబ్బ తింటూనే మాయా మర్కటుడు వెల్లకిలాపడి, “తాంత్రిక గురో!” అంటూ చప్పిన లేచి నిలబడి, బాణాన్ని రెండు చేతులతో వడిసిపట్టుకుని బయటికి లాగి, “ఒరే, ఈ భ్రాంతివు తిని తుచ్చమై ను వీ బాణాలు ఏం చేయ గలమా?” అంటూ బాణాన్ని కాళీవర్మా, భల్లూకపూత్రుకుల కేసి విసిరి వేశాత్తు. - (ఇంకా మూడి)

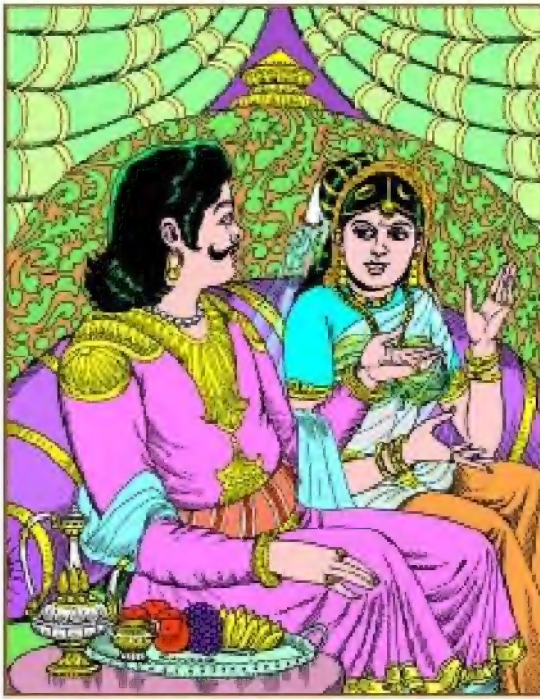

బేతాళ
కథలు

రసరాజు -

రసికరాజు!

పట్టు పదలని విక్రమా శ్రీధర్ చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదిండి భుజానువేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశానం కేసే నడుసాగాడు. అప్పిత్త శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రి వేళ భీతి గొలొలు ఈ శ్మశానంలో కార్యసాధన కోసం నువ్వు పడుతున్న శ్రమ, ఒక వేళ నెరవేరదేమో అన్న సంశయం నీకెప్పుడైనా కలిగిందా? ఎందుకంటే, దేశాన్నేలే రాజులు తమ ఆబ్జకు తిరుగంటూ మూడడున్న ధీమా లో మూడడు నిహిజం. కానీ, రసికరాజు అనే ఒక కవి విషయంలో, వీరాంగ్ల డనే రాజు స్రవ ర్తించిన తీర్థ లోని అంతర్యం ఏమీ అర్థవంతంగా కనబడదు. అతడి కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియకుండా, ఎన్నో,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

సీంధూ ర దేశాన్నేలే వీరాంగ్ర థ కవిత్వ మంటే చెవికొసుకుంటాడు. మంచి కవిత్వం వినడం కోసం, ఆయ న ప్రితి ఏటా విజయ దశమి కి దేశంలోని గొప్ప కమాన వ కొందర్ని ఆహ్వానించి సిన్యానించేవాడు. వారిని ఎన్నిక చేయ డానికి వు హావు ంత్రిని నియ వుంచి, ఆయ నకు కవిత్వమిలోత పాత్ర లు అంతగా తెలియ మకాబట్టి, ఆ విషయమై ఆస్థాన కమాన వు సింప్రిదింపవు ని ఆదేశించాడు. ఐతే, సిన్యానిత్ర ల కవిత్వం ఎంటూ ందే వు రీ అంత గొప్పగా లేదని రాజుకు అనిపీ స్పిండేది. అందు కు కారణం, తవు కందే గొప్ప కమాన వు ఎంపీక డ్న, తవు పిదమవు నిలవమని ఆస్థానకమవు భయ పిడ్డార. అందు కని వార ఎన్నిక డ్న కమా ప్రితిభ అంతంత వూ త్రంగానే ఉండేది.

అలా రెండేళ్ళు గడిచాక వీరాంగుడు, వు హావు ంత్రిని పిలిచి, “నానాటికీ వు న దేశంలో కవిత్వం చప్పిబడిపాత్ర న్నది. కారణ వే వు టి?” అని అడిగాడు.

“ప్రిభూ! ఎందరో వు హాకమా కావ్యాలు చదివినవార తవు రు. ఈనాడు వు న ఆస్థాన కమాన వుంచివార దేశంలో లేరు. వీ రు చేస్సిన్న సిన్యానవు కొత్త వారికి ప్రాత్నాహి వు స్తాయ్ తప్పి, గొప్పి కవిత్వాన్ని మిట్టించ లేమూ” అన్నాడు వు హావు ంత్రి.

రాజు వీరాంగ్ర థు ఆలోచనలో పిడ్డాడు. అంతఃపురానికి వెళ్ళాక మహారాణి వద్ద ఇదే విషియా న్ని ప్రిస్తావించి, “పిసిలేని కవిత్వానికి సిన్యానం చేయ డం వ ధా కధూ!” అన్నాడు.

మహారాణి తల అడ్డంగా ఊపి, “వెయ్యే శ్లోలో సూ ర్యతేజం తగ్గి పాత్ర ందా? తగ్గినా ఆ వూ ర్వున వు నబొంట్లు గు ర్తించగలరా? నా అభిప్రాయ ంలో గొప్పి కమవు అన్ని కాలాల లోనూ మూటారు. వారిని గు ర్తించగల గొప్పి ప్రిభు మవు వూ త్రం కొన్ని కాలాల్లోనే మూటారు,” అన్నది.

రాణి వూ టలకు వీరాంగ్ర థు ఆశ్చర్యపిడి, “నీ పొలిక గొప్పి కవిత్వంలావన్నది. నా రాణి ఇంత చక్కగా వూ ట్లాడగలదని ఇంతకాలం గు ర్తించలేని నేన్న, దేశంలోని వు హాకమాన వు గు ర్తించలేకపాతే ఆశ్చర్యంలేదు. ఇప్పిడు వుంధు నేనై నిన్న సిన్యానించాలి,” అన్నాడు.

మహారాణిమెంటన, “ప్రిభూ! నా వూ టలు వీ కు గొప్పిగా తోస్త, నా పిరిచారిక నీలవు సిన్యానించాలి. ఎందు కందే, ఈ వూ టలు ఆమెవి,” అన్నది.

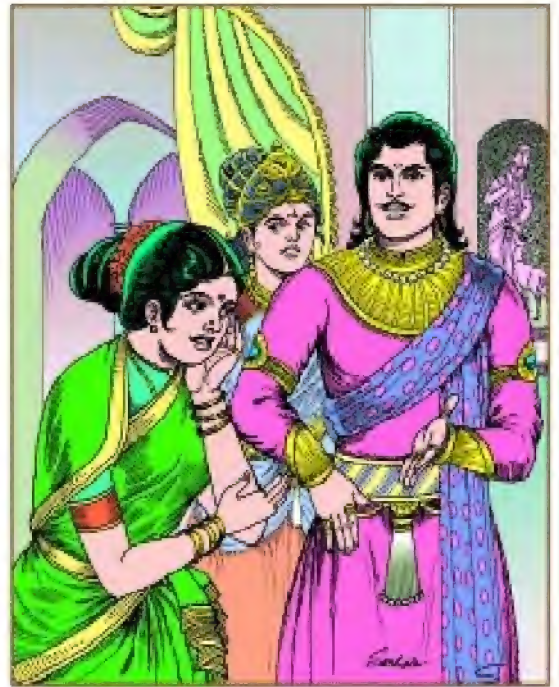
వీరాంగ్ర థు వు రింత ఆశ్చర్యపడి, “నా దేశంలో ఒక విరిచారిక ఇంత గొప్పగా వూట్లాడిందంటే సింతోషం పట్టలేక పోతున్నాను. నీల ఏ సిందర్బంలో ఈ వూటలన్నది?” అని అడిగాడు.

“రెండు రోజుల క్రితం నేను నీలతో వూట్లాడుతూ - నాకు వయస్సు పూర్తిదా అందం తరిగి పోతున్నదన్నాను. ఆమె ఒప్పుకోక; సూర్యతేజం వెయ్యేళ్ళానా తరగదనీ, తరిగినా తన వంటి సామ్రాజ్యాలకు తెలియదనీ అన్నది,” అని చెప్పింది మహారాణి.

వీరాంగ్ర థు, నీలను విలిచి మెచ్చుకుంటే, ఆమె కంగారుపడి, “ప్రభూ! కమలం పుడితే ఆ ఘనత బురదదికాదు. బ్రహ్మకు అసిన పుణ్య కవులం సిద్ధికర్త కాలేదు. మేడాలను రచించినా బ్రహ్మకు పై జార్జత లేదు. అలాగే నేను చెప్పిన సూక్తుల గొప్పతనం నాదికాదు. నెల రోజుల క్రితం రసరాజు అనే మహాకవి నగరం వచ్చి, వూ ఇంట్లో బసించాడు. వీర నా నోట విన్నవీ క్తులన్నీ, నేనాయన నుంచి విని నేర్చుకున్నవే,” అన్నది.

ఈ వివరాలకు వీరాంగ్ర థు ఆశ్చర్యపడి, “ఆ రసరాజు గొప్ప కవి వూత్త్రే కాదు; మహా పండితుడు కూడా కావచ్చుననిపిస్తోంది. నీవాయనకు నా వూటగా చెప్పి, తీరం నన్ను కలుసుకోవును,” అన్నాడు.

నీల, రసరాజుకు ఈ వూట చెప్పింది. ఆయన నవ్వి, “వూట విన్నానని రాజుకు చెప్పు. నా చెవులకు కాళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఆయన కలుసుకుంటాను,” అన్నాడు. ఆ వూట నీల రాజుకు చెప్పింది.

పిక్కనే మళ్ళు వూహాణి, చెమటకు కాళ్ళు రావడమే వూటని చిరాకు పడింది. వీరాంగ్ర డామెతో, “ఈ రసరాజు కలుగు పింపితే ఎంటాడు కానీ కదిలిరాడు. నేను స్వయంగా వెళ్ళి పిలవాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం,” అని రసరాజు అంతర్యం వివరించి, నీలతో, “ఆయనకు ఎప్పుడు పిలవమని తలుపు కుని, నాకు చెప్పు,” అన్నాడు.

ఇది విన్న రసరాజు నీలతో, “రోజంతా నేను వ్రాసుకుంటాను. నాకు తీరిక చిక్కేది రాత్రి పైటే. ఆ సమయంలో నలుగురికీ నా కవిత్యం వినిపిస్తున్నాను. రాజు నన్ను కలుసుకునేందుకు పిలువకదని చెప్పు,” అన్నాడు.

నీల నుంచి ఈ వూటలు ఎన్నగానే రాజుకు కోపం వచ్చింది. ఆయన నీలతో, “రసరాజు రేం వచ్చి నన్ను కలుసుకోవాలి. రాకుంటే,

రాజాజ్ఞను ధిక్కరించిన నేరానికి శిక్షితుండని చెప్పి,” అన్నాడు. నీల ఈ విషయమూ రసరాజుకు చెప్పింది. ఆయన ఏ మాత్రమూ చలించక, “నేను నాకు ఇష్టమైన వాళ్ళనే కలుసుకుంటాను. ఆ విషయమై నాకు నిష్పక్షపాతమే ఉంది. అందుకు నన్ను శింఛాలను కుంటే అది దుర్మార్గం. రాజు దుర్మార్గానికి తలపడితే, అది దేశానికి దౌర్భాగ్యం అవుతుందని, నా మాటగా ఆయనకు చెప్పి,” అన్నాడు.

ఊహించని ఈ సిపాహినికీ వీరాంగుడు దిమ్మెరపోయాడు. నీల ఏదో చెప్పబోయి ఆగి పోయింది. ఇది గమనించిన వీరాంగుడు, “ఇలా వూరే ఇద్దరికీ రాయ బారం నడపడం, నీకు ఇబ్బందిగా కానీ లేదు కదా?” అని అడిగాడు.

నీల వెంటనే, “ప్రభూ! అలాంటిదేం లేదు. ఆయన రసిరాజు, తవుర్ రసిరాజు. రాత్రి వేళ రసిరాజు అందరికీ తన కవిత్వం వినిపిస్తాడు. ఆ సమయంలో తవుర్ వూరే వేషంలో వచ్చి, ఆయన కవిత్వం వినవచ్చును కదా?” అని ఉపాయం చెప్పింది.

వీరాంగుడికి ఈ ఉపాయం నచ్చింది. ఆ రాత్రి వీరాంగుడు, మహారాణికి కూడా చెప్పకుండా, సామ్రాజ్యంలో వేషంలో నీల ఇంటికి వెళ్ళాడు.

రసిరాజు కావ్య పితనం చేస్తోంటే విని, ఆయన నిస్పృహగా వూరే అనిగ్రహించాడు. శ్రోతలు ఒక్కొక్కరుగా లేచి నిలబడి అడిగే ప్రశ్నలకు, రసిరాజు ఇచ్చే అద్భుతమైన వివరణలతో కూడిన సిపాహినికీ అసిపాహిని పొందిత్యపు వృద్ధుని తెలుపు కున్నాడు. కొంత సమయం తన సింహాసనం కూడా తీర్చుకోవాలని నిలబడి, పుంపు ఏమిటగాలా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు.

అప్పడు రసిరాజు, ఆయన ముగిసిన, “సిత్యాన్వేషణకు సింహాసనం తగవు. నీ సింహాసనం మిమ్మల్నెవ్వరినీ,” అన్నాడు.

“వునరాజు వీరాంగుడు ఉత్తమ కవిత్వం సేర్పరించే ఉన్నత సింహాసనం స్థాపించాడు. తవుర్ కవిత్వపు, పొందిత్యపు ఎంతో గొప్పవి. ఐనా, ఇంతవరకూ తవుర్ కు రాజసన్మానం లభించలేదు. కారణం చెప్పగలరా?” అన్నాడు వీరాంగుడు.

“నా కవిత్వం, పొందిత్యం రాజసన్మానం పొందేటంత గొప్పవికావని, రాజు అనుకుని మూడవచ్చి!” అన్నాడు రసిరాజు.

“మనరాజు మీ కవిత్వం వినలేదేమో? ఒకసారి మీరు రాజును కలుసుకుంటే బాగుంటుంది కదా?” అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు నవ్వి, “సిన్యానం చేర్చుంపు కోవాలని నాకు సిరదా మితే, నేను తప్పిక రాజు వద్దకు వెళ్ళి - అయ్యా, నన్ను సిన్యానం చండి, అని అడుగుతాను. ప్రిన్సిపానికి సిన్యానించాలన్న సిరదా రాజుడి కదా? పురి ఆవు నొచ్చి నన్నడిగితే బాగుంటుంది,” అన్నాడు.

ఈ పూటలకు అక్కడమన్న వారందరూ నవ్వారు. వీరాంగుడు చిన్నబుచ్చుకుని, “దేశాన్నేలే రాజుకు ఎన్నో పినులుంటాయి. తప్పురే ఆయన వద్దకు వెళ్ళడం న్యాయం,” అన్నాడు.

“అన్ని పినులు పెట్టుకున్న రాజుకు ఉత్తవు కుమారవో ఎలా తెలుస్తుంది?” అని అడిగాడు రసిరాజు.

“ఎంపిక చేయడానికి వుహుంత్రి, ఆస్థాన కమలు మన్నావు. తప్పు వారిని కలుసుకోవాలి,” అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు మళ్ళీ నవ్వి, “అంటే, నన్ను వెళ్ళి వారిని కలుసుకుని, అయ్యా, నేను ఉత్తవు కవని నన్ను సిన్యానించండి - అని అడగ వుంటామా అప్పుడు నేను ఉత్తవు కవనే తప్పి, ఉత్తవు కవని అనిపించుకును. వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి తీసుకుంటే అది దాను; వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి చేస్తే, అది సన్యాసం. వున రాజు సిన్యానాన్ని దానంగా ఇస్తున్నాడు. ఉత్తవు కమలుకు అలాంటి సిన్యానమే బాధ. నేను తప్పు కవనిని నీవనుకుంటే, నాకు రాజసిన్యానం జరక్కపోవడమే ఒక గౌరవంగా భావించి సంతోషించు,” అన్నాడు రసిరాజు.

వీరాంగుడు వురేపీ పూట్లాడకుండా అక్కణ్ణించి సేలమాతీని కున్నాడు. వుర్రాడు ఆయన వుహుంత్రిని పీలిచి, “వుహరాణి పిరిచారిక నీల ఇంట్లో రసిరాజు అనే కవి విడిది చేశాడని విన్నాను. తప్పు, ఆస్థాన కవులు కలిసి వెళ్ళి, ఆయన ప్రతిభ ఎలాంటిదో తెలుసుకుని రండి,” అని చెప్పాడు.

వుహుంత్రి, ఆస్థాన కమలు రాజాజ్ఞ పాటించారు. తర్వాత వుహుంత్రి, రాజుని కలుసుకుని, “ప్రిభూ! రసిరాజు కవిత్వంలో పిసిలేదని, వున ఆస్థాన కమలు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఆయన రాజసిన్యానానికి అర్హుడు కాదు,” అన్నాడు.

అప్పుడు వీరాంగుడు వచ్చే కోపాన్ని ఆమీ కుంటూ, తాను రసిరాజు కవిత్వం విని ముగ్ధుణ్ణి అయ్యానంటూ - జరిగిందంతా

చెప్పాడు. దీనితో ఆస్థాన కవులందరూ అవ
మా నంతో తలలు వంచు కుని, రాజుకు
క్షమాపణచెప్పికున్నారు .

రాజు, పుంత్రి కేసి, ఇలా ఎందు కు జరి
గిందన్నట్లు చూశాడు . అప్పడు , పుంత్రి
వినయంగా, “ప్రిభూ! నేను , ఆస్థాన కమల
అభిప్రాయాన్నే నవ్వుడంవల్ల, ఈ అవకత
వకంతా జరిగి పోయింది. వాళ్ళ స్వార్థపిర్
లని గ్రహించలేక పోయాను ,” అన్నాడు .

ఆ మాటలతో వీరాంగధు శాంతించి,
అక్కణ్ణించి బయలు దేరి అంతఃపితంబో
అధుగు పేరు తూ , రాణిగారి పిరిచారిక,
రాణితో, “పుహరాణీ! రసిరాజు కవి, పుహ
రాజును దర్శించాలను కుంటున్నాడు .
అందు కు పుహరాజును అర్థించవు న్నాడు ,”
అని చెప్పడం విన్నాడు. అప్పుడు రాజు, పరి
చారికతో, “నేనే స్వయంగా వచ్చి రసిరాజును
కలుసు కుని సిన్యానానికి ఆహ్వానిస్తాను ,”
అన్నాడు . ఇది విన్న పుహరాణి అవుతా
శ్చర్యం చెందింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, కవి
రసిరాజు వితివిచింపిన అహంభావి అన్న

సింగతి తొలినుంచీ స్పష్టంగానే తెలుస్తున్నది
గదా? సిన్యానానికి అర్హుడైన అతణ్ణి ఎన్నిక
చేయ కపోవడం పొరబాటు కావచ్చు. ఐతే,
పిరపు ధురోహంకారి అని తెలిసె, రాజు
స్వయంగా వెళ్ళి అతణ్ణి ఆహ్వానించాలను
కోవడంలోని అంతర్యమే వితి? ఈ సందే
హాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక
పోయావో, నీ తల విగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి వికప్రార్థుడు, “రసిరాజు అత్తా
భిమాను గలవాడు తప్ప, అహంభావి కాదు .
ఆస్థాన కమల కుటిల తంత్రాలను రాజు
దష్టికి తేవాలన్నదే అతడి కోరిక. ఆయన
చెప్పినట్లు; సన్మానం అందే దానం కాదు,
అదొక గౌరవం. ఆ వాస్తవాన్ని తుది నాల్లో
గ్రహించడంవల్లే, రాజు, ఆయనను
స్వయంగా ఆహ్వానించదలించాడు . రాజు
వీరాంగధు కేవలం రాజు మాత్రమే కాదు,
రసికరాజు!” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై,
తిరిగి చెట్టెక్కాడు. - (కల్పితం)

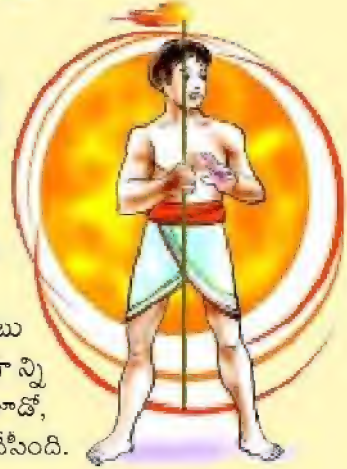
[అధారం : “వసుంధర” రచన]

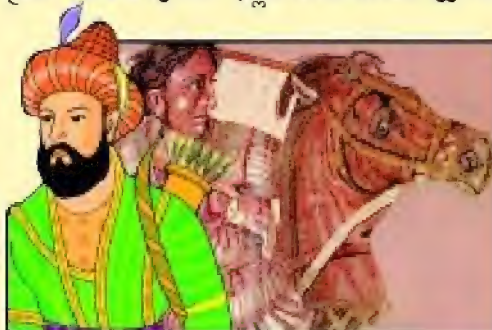
కేరళలో 'జూడో' మూలాలు!

కళరి పయట్టు అన్నది కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన సుప్రసిద్ధ యుద్ధకళ. కేరళ శాస్త్రీయ నాట్యమైన కథకళితో సహా దీని ప్రభావం రాష్ట్రంలోని వివిధ నాట్య, నాటక రూపాలపై స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కోలకళి, వేల కళి, యాత్రా కళి మొదలైన నాట్య రీతులలో కళరిపియట్టు అంశాలు కనిపిస్తాయి. క్రీ.శ. 5వ శతాబ్దంలో బోధిధర్మడనే ఒక బౌద్ధ సన్యాసి కళరిపయట్టు కళను చైనాకు తీసుకు వెళ్ళాడని చెబుతారు. ఈ కళను బోధించడానికి ఆయన షివోలిన్ ఆలయాన్ని ఎంపిక చేస్తే కున్నాడు. కాలక్రమంలో కళరిపియట్టు - జూడో, కరాటే, కుంగ్‌ఫై యుద్ధకళల ఆవిర్భావానికి దోహదం చేసింది.

మరో అలెగ్జాండర్

క్రీ.పూ. 327 భారతదేశం మీదికి దండెత్తి వచ్చిన గ్రీకు చక్రవర్తి అలెగ్జాండర్ గురించి మనకందరికీ తెలుసు. వెయ్యేళ్ళు తరవాత, భారతదేశాన్ని పాలించిన ఒక రాజు తనను రెండవ అలెగ్జాండర్ అని చెప్పుకున్నాడు. ఆయనే ఖిల్జీ వంశానికి చెందిన ఖిల్జీ సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్. క్రీ.శ. 1290 నుంచి ఢిల్లీని పరిపాలించిన పూర్వ డచ్ ఖిల్జీ సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్ అందరిలోకీ

సిద్ధుడు గాబర గాంచాడు. గుజరాత, పూర్వ రాజ్యాలను వశపరచు కున్నాడు. చిత్తూర్, రాంతంబూర్ కోటలను పట్టుకున్నాడు. తాను సాధించిన స్మృతిక విజయాలకు గుర్తుగా సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్ ఇస్కందర్ ఇ సానీ అనే బిరుదు పొందాడు. ఆ బిరుదుతో బంగారు నాణాలు విడుదల చేశాడు.

విదేశ పూర్వగాథలు (బాబిలోన్)

మితిమించి తిన్న దేవుడు!

రాజప్రాసాదం వెనక ఒక చిన్న కొండ, ఆ కొండ మీద రాజ్యాధిదేవత ప్రధాన ఆలయ పూ ఉండేది. ఆ దేవాలయంలోని దేవస్థాని రాజ్య ప్రజలు సజీవముగా భావించి కొలిచేవారు. నెలెద్యం పేట్టే ఫిలహారాలను దేవస్థాని పుష్టిగా భోంచేసువాడని కూడా భక్తులు విశ్వసించేవారు. తనకు పేట్టే వంటకాలను పిదిపుంది ఎదుట తినడానికి దేవస్థానిని సంకోచిస్తున్నాడని ఆలయ ప్రధాన పూజారి రాజుకు చెప్పాడు. అందువల్ల రోజూ సాయంకాలం పై జాది కార్యక్రమాలు పై ర్తయోగ విగ్రహం ఎదుట రుచికరమైన

వంటకాలు ఉంచేవారు. ఆ తరువాత పై జారి తలుపులు పూసే తాళం వేసువాడు. ఉదయం, రాజకుటుంబంతో పాటు భక్తజన సందోహం వచ్చి పూసేరికి, రాత్రి పేట్టిన వంటకాలు లేకుండా శ్రావ్య కిరణాలలో ఖాళీ పాత్రలు, పిళ్ళాలు తళతళలాడుతూ కనిపించేవి. పురో విశేషం ఏమంటే దేవస్థాని రుచికరమైన వంటకాలను పూత్రే తినేవాడు. అంతగా రుచి లేని వాటిని పుట్టు కుని వదిలి పేట్టేవాడు. దేవస్థాని దివకరమైన వంటకాల ప్రైతిని ప్రజలు గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

దేవస్థానిని ప్రత్యేకంగా వంటలు చేయడానికి రాజుగారి వంటశాలలో ప్రత్యేక విభాగం ఏర్పాటు చేయబడింది. దేవస్థానిని నైవేద్యంగా పేట్టే ఫిలహారాలు చాలా వరకు ఇక్కడి నుంచే వెళ్ళేవి. మిగిలినవి నగర ప్రముఖులు పంచేవారు. ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాల నుంచి వచ్చే రాజబంధువులు, రాజప్రితినిధులు ఈ అద్భుతాన్ని పూసే అబ్బురపడేవారు. “తన పక్కనే అలా సజీవుడైన దేవుణ్ణి కలిగిన రాజు ఎంతటి అదృష్టవంతుడో కదా!” అని చెప్పుకునేవారు.

ఆలయ పై జారి అప్పియ్యే వచ్చి, దేవస్థాని ప్రత్యేక వంటకాలు కావాలన్నాడని రాజుకు చెప్పేవాడు. రాజు పరమానందంతో, తన వంట వాళ్ళ చేత దేవస్థాని కోరిన వంటలు, ఎంతో జాగ్రత్తగా చేయించి పిరిచేసేవాడు.

ఒకనాడు రాజు అనేక విషయాలు తెలిసిన విజ్ఞుడూ, వాణి అయిన దేనియల్ అనే పుత్రు

డితో పూట్లాడుతూండగా, ఆలయ
పై జారి అక్కడికి వచ్చి రాజుకు
ఏదో రహస్యంగా చెప్పాలన్నాడు.

రాజు దేనియేలతో అసిక్కిగా
పూట్లాడుతూండడం ఎల్ల
పుధ్యలో ఆపీ, రహస్యపుంది
రానికి వెళ్ళడానికి పువులు
చూపలేదు. “ఏం చెప్పాలను
కున్నావో ఇక్కడే చెప్పు. ఈ పేద
పునిషి చాలా పుందివాడు. పుష్ట
చెప్పే విషయం మరెక్కడా పొక్క

నివ్వత,” అన్నాడు పై జారితో. అయితే, పై జారి
అందుకు అంగీకరించలేదు. రహస్యంగానే
చెప్పాలని వట్టుపట్టాడు. దాంతో రాజు ఇబ్బంది
కరుంగా లేదీ, పై జారిని మెంటబెట్టుకుని రహస్య
మందిరానికి వెళ్ళి, మెంటనే దేనియేల వద్దకు
తిరిగి వచ్చి ఆయన ఎదుట కూర్చుంటూ,
“పై జారి చెప్పవచ్చింది అంత ప్రత్యేక విషయ
మేమీ కాదు. అనవసరంగా పునసింభాషణకు
అంతరాయం కలిగించాడు,” అన్నాడు.

“ప్రభూ, మరీ ప్రత్యేకమైనది కాకుండా
ఆయన చెప్పిన సంగతి నాతో చెప్పివచ్చు
కదా?” అని అడిగాడు దేనియేల.

“ఈ రోజు రాత్రికి పురిన్ని ప్రత్యేక వంట
కాలతో, పూపూలు కన్నా రెండింతలు పింపి
వున్నాడట దేవుడు, అంతే,” అన్నాడు రాజు.

“నిజానికి, ఆయన అదే చెప్పి ఉంటాడని
నేను ఊహించాను,” అన్నాడు దేనియేల.

“అది సరేలా తెలుసు?” అని అడిగాడు
రాజు విస్మయంతో. పై జారి పునసింభాలో
చనపు సేత్రం దేనియేల అంత సులభంగా
పిసిగట్టగలడని రాజు నవ్వులేకపోయాడు.

“ప్రభూ, తవు నూ, వేలాది పుంది భక్తులతో

ఇబ్బందిపెట్టే ఆ సంత్యాన్ని ఇప్పుడు చెప్ప
సంధుకు నన్ను పుంచండి,” అన్నాడు దేనియేల.

ఈ పూట రాజులో పురింత ఉత్కంఠను
రేకెత్తించింది. అయితే, ఆయన ప్రశ్నకు రేపు
ఉదయం సంతృప్తికరమైన సమాధానం చెప్ప
గలనని దేనియేల రాజుకు నచ్చజెప్పి ఉప్పించాడు.
అందుకు వీలుగా, ఆనాటి రాత్రి ఆలయం
తలుపులు మూసేసేందుకు దేవాలయంలోని
విగ్రహం పుట్టా పూడు సార్లు ప్రదీపం చేయ
డానికి తనను అనుమతించాలని విన్నవించు
కున్నాడు. అందుకు అభ్యంతరం చెప్పిడానికి
రాజుకు ఎలాంటి కారణమూ కనిపించలేదు.

దేనియేల చీకటిలో దేవదీప విగ్రహం పుట్టా
ప్రదీపం చేయడం పై జారికి నచ్చలేదు. అయితే,
రాజే అందుకు అనుమతించాక తను ఏమీ
చేయలేదు గనక, ఊరుకున్నాడు.

ఆరోజు సాయంకాలం రాజు, దేనియేల
సేపుటలో ఆలయం తలుపులు మూశాడు
పై జారి.

“కోరిన వంటకాలను దేవుడు సంతోషంగా
ఆరగించగలడని ఆశిస్తాన్నాను. ఆ వంట

కాలను, నా కోసం ప్రత్యేకంగా ఉన్న వంట వాడే తయారై చేశాడు. వాణ్ణి వింటిన వంట వాడు ఇవాళ ప్రపంచంలోనే లేడు. వాడు ఈ పైటంతా దేవుడి కోసం నిర్దేశించిన వంటకాలలోనే ఉండిపోవడం వల్ల, నిజానికి, నేను నాకు ఇష్టమైన వంటలను తయారు చేయించుకోలేక పోయాను,” అన్నాడు రాజు.

“పైజారీ, ఆయన అతిథుల కోసం తవుర తమకు ఇష్టమైన వంటలను తయారు చేయడం,

చాలా దయనీయమైన విషయం, ప్రభూ,” అన్నాడు డేనియల్.

“వివేకవంతులకు సేతుం అప్పడప్పిడు నా పూటలు అర్థం కావడం లేదనిపిస్తోంది. నేను నా వంటవాణ్ణి పేరొక వంటకాలకు అనువుతించింది పైజారీ కోసం కాదు, సొత్తు దేవుడి కోసం,” అన్నాడు రాజు.

డేనియల్ చిన్నగా నవ్వాడు. రాజు కనుబొబ్బలు ముడిపడ్డాయి.

వుర నాడు తెల్లవారగానే ఆలయం ముందు గుమ్మరాదిన రాజు, ఆయన పరివారం, డేనియల్ సేతుం ఆలయం తలుపు తెరిచాడు పైజారీ. అనుకున్న విధంగానే రాజు గారి వంటకాలలో తయారైన ప్రత్యేక వంటలేవీ అక్కడ కనిపించలేదు. ఇతర భక్తులు పింపిన వంటలు మాత్రం సిగానికిష్యూలలో ఉన్నాయి. వాటిని పింపిన భక్తులు, “వువు పింపిన వాటిని దేవుడు ముట్టుకోలేడు. వేవు దురదష్టవంతులం,” అన్నారు విచారంగా.

డేనియల్ వుళ్ళీ నవ్వాడు.

“వుత్రమా, నువ్వు చెప్పిన పూటకూ, బాళనాపూర్వకమైన నీ ప్రవర్తనకూ వివరణ కావాలి. లేకుంటే నీకు శిక్ష తప్పదు,” అని హెచ్చరించాడు రాజు.

“ప్రభూ, ఈ వంటలన్నిటినీ ఈ రాతి దేవుడి వింగేశాదని వీరు విశ్వసించున్నారా? నిజంగానే ఈ రాతి విగ్రహంలో దేవుడి ఉన్నట్టులు తేలుతున్నాయి భక్తులు భక్తితో సేతుంచిన వాటితో సేతుం పై చెందకుండా, దురాశాపరులూ, తిండిపాలు అల్లున తవుర ముల్లా నాకు ఇంకా ఇంకా కావాలి” అని అడగగలడని భావిస్తున్నారా?” అని అడిగాడు డేనియల్. “వుత్రమా, నువ్వేమైనా గుడ్డివాడివా? బామన్న వాటినంతా దేవుడు

భుజించి మూడడం నీకు కనిపించడం లేదా? దేవుణ్ణి అవమానించడానికి నీకెన్ని గుండెలు?” అన్నాడు కోపంగా.

“ప్రిభు మునుపు నుంచాలి. నేను దేవుణ్ణి అవమానించడంలేదు. దేవుడి పేరుతో మోసం చేస్తున్న వారిని చూపడానికి ప్రియ తిన్నీస్తున్నాను. దయచేసి, ఈ కాగడాను తీసుకుని నావెంట రండి. విగ్రహం వెనక ఇంకా మసక చీకటిగానే ఉన్నది,” అంటూ రాజుకు వెలుగు తూపుతూ కాగడా నిచ్చి దేనియల్ గుడిలోనికి నడిచాడు. విగ్రహం వెనక వెళ్ళిపోతూ చేరాక, అక్కడ నేల మీద పిలుచబడి భూడిద పోరమీద కనిపించిన పాదాల గుర్తులను రాజును జాగ్రత్తగా పరిశీలించుచున్నాడు. ఆ అద్భుత జాడలను అనుసరించి వెళ్ళడంతో వారికి కటికచీకటిగా ఉన్న ఒక పూలలో, పిలుచబడి రాతి పిలకతో పూయబడిన రహస్య ద్వారం కనిపించింది. దాని వెనక పై జారి గోపం ఉంది. “ఇవన్నీ ఏమిటి?” అని అడిగాడు రాజు అయోమయంగా.

“ప్రిభూ, ఒక్కొక్క రాత్రి, పై జారీ అయిన కుటుంబీకులూ ఈ రహస్య ద్వారం గుండా ఆలయంలో ప్రవేశించి, సైవేయాన్ని గుట్టు

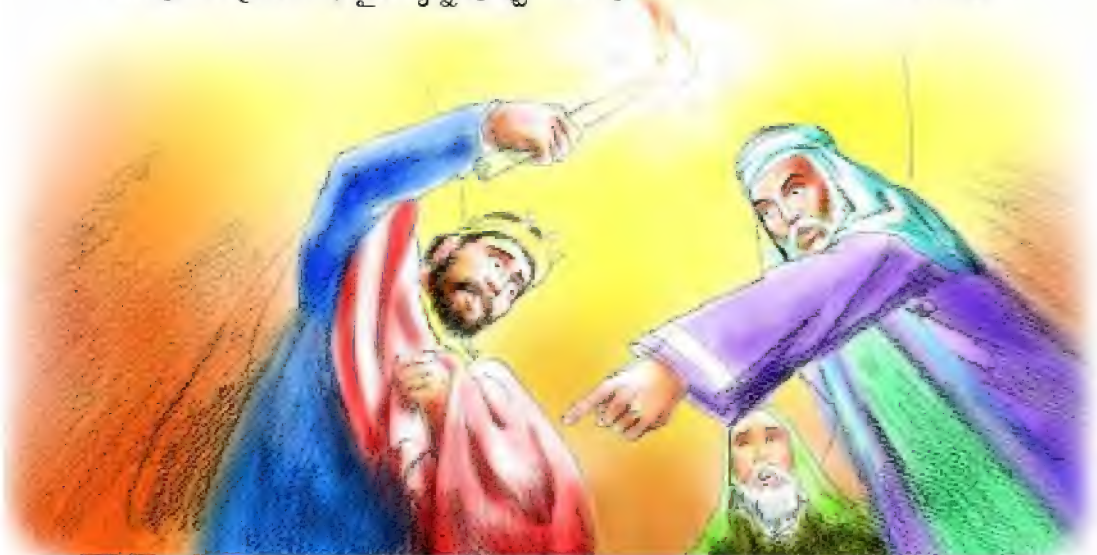
చప్పిస్తూ కాకుండా తిన్నీస్తున్నారు. నిన్న పై జారీ ఇంటికి ముఖ్యమైన బంధువులు అంటే, అయిన కోడలి తల్లిదండ్రులు వచ్చారని నాకు తెలుసు. వారికి ప్రత్యేక వంటలతో విందు భోజనం ఏర్పాటు కదా! నిన్న సాయంత్రం దేవుడి విగ్రహాన్ని ప్రదీపించేసినప్పుడు నేను నేలమీద భూడిద చల్లాను. నునం చూసిన అద్భుత జాడలు పై జారీ, అయిన కుటుంబీకులవి, బంధు మాలినూ,” అని వివరించాడు దేనియల్.

రాజు ఒక్క క్షణం దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ఆ తరువాత తేరుకుని, పై జారీకి కారాగార శిక్ష విధించాడు.

“ఓరి దేవుడా! దేవుడివారు తోనే ఇలాంటి మోసాలు ఎలా జరుతాయి!” అని ఆశ్చర్య పాల్పాడు రాజు.

“ప్రభూ, మనుషులమైన మనకన్నా ఎక్కువగానే దేవుడు కూడా పూర్ణులు, పుర్ణార్థులు. అతని రాజ్యం అనంతంగా భరిస్తూనే ఉంటాడు. అందుకు గల కారణాలు నునకు అవగతం కామామది ఏమైనప్పటికీ నిజం వెలుగు చూసే తరుణం తప్పక వచ్చి తీరుతుంది!” అన్నాడు దేనియల్.

-(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

విగ్రహ పరిరక్షణ కోసం

హ్యూకుపూరి పెమ్మద్ర తీరంలో చుట్టూ నిశ్శుగల ఒక పెద్ద బండపై ద కూర్చుని స్వామి వివేకానంద ధ్యానం చేశాడు . దానిని ఇవాళ ' వివేకానంద స్మారకశిల'గా అభివ ద్ధి చేశారు . దానికి సెప్పి పింట్లోనే వు రొక పెద్ద బండపై ద 133 అక్షరాల ఎత్తయిన తిరు వళ్ళవర విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు . వు ను పు లు నడు చు కోవలసిన వుంచి వూర్గాలను హించి పు ప్రసిద్ధ తప్పి క గ్రంథం 'తిరు క్కురళ' గ్రంథకర్త తిరు వళ్ళవర. బెదళ్ళ క్రితం ప్రతిష్ఠించబడిన ఈ విగ్రహం పరిరక్షణ ద ప్లాస్ట్ దీనికీప్పిడు 'పాలి-

సిలికాన్' పూత పూయించారు. ఇలా చేయడం వల్ల ఉప్పుగాలులకూ, ఎండా, గాలి, మొదలైన వాతావరణంలో వచ్చే పూర్వలకూ విగ్రహం దెబ్బతినకుండా ఉంటుంది. 27 లక్షల రూపాయల ఖర్చుతో జరిగిన ఈ ప్రిత కార్యక్రమం ప్రిత్తి కావడానికి నాలుగు నెలలు పట్టింది. ఇప్పిడు విగ్రహం దగ్గరికి పిర్యాటకులను అను వు తిన్నిన్నారు .

ముప్పై ఎనిమిదో సారి!

స్కాటిష పీర్లు రాబర్ట్ బ్రూఖ, బ్రిటిష వారి చేతుల్లో పడు సార్లు ఓడిపోయి , ఒక గుహలో దాక్కుని, అక్కడ గూడు కట్టిడానికి పట్టు వదలకుండా ప్రియ త్నించిన ఒక సాలెమెరు గుంచి గ్రూరణ పొందిన కథ వు నవుందరం చదివించే కదా?

రాజస్థాన్కు చెందిన శివ ధావన్ యాదవ్ను గురించి విన్నారంటే, అతన్ని పీర్లు అభినవ రాబర్ట్ బ్రూఖ అని తప్పిక అనగలరు . అతడు పిదో తరగతి పిరోలు 37 సార్లు రాశాడు . ఇన్ని ప్రియ త్నాలూ విఫలం కావడంతో ప్రిస్తితం వూర్స్-ప్రిల్ పిరోలు రాయ దానికి సిద్ధ వు వళ్ళు న్నాడు . అతడు 18 ఏళ్ళ ప్రియం లో ప్రిప్రదవుంగా పదవ తరగతి పిరో రాశాడు . తన కొడుకు తప్పిక పాసివడాడన్న నమ్మకంతో అతని తల్లిదండ్రులు పేళ్ళి ఏర్పాట్లన్నీ చేశారు . అతనికిప్పిడు 56 సింవత్సరాలు . అవివాహితు గానే ఉండిపోయాడు !

THE ADVENTURES OF G-man

ఆండ్రోమేనియా 11
భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

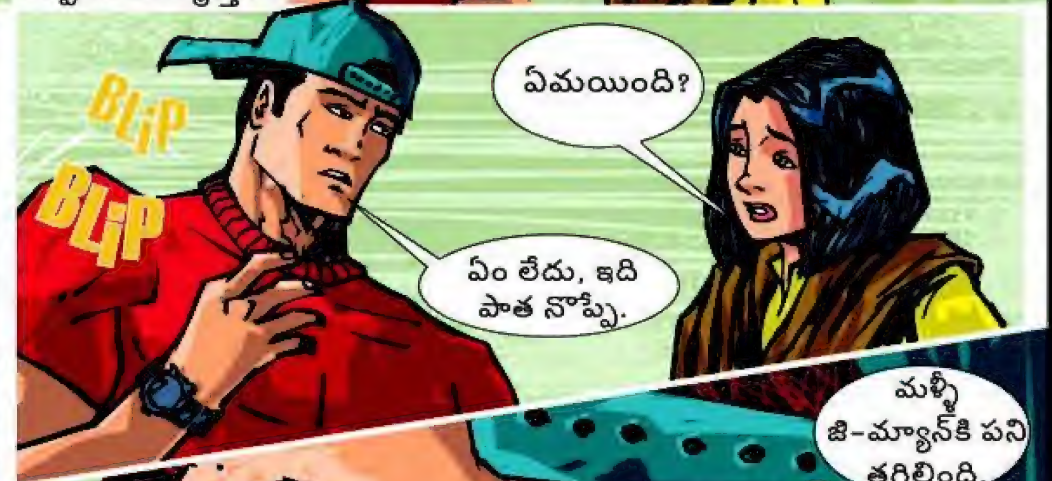

మేజర్ సూర్యరాజ్ టీచర్ల గదిలోనుంచి బయటైరి, తన ఫిజిక్స్ ట్రయినింగ్ క్లాసుకు వెళ్ళబోతున్నాడు...

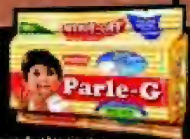
అప్పుడు అకస్మాత్తుగా...

ఏమయింది?

ఏం లేదు, ఇది పాత నొప్పి.

మళ్ళీ జి-మ్యాన్ కి పని తగిలింది.

కి శక్తినిచ్చేది

ఈలోగా అంత దూరంగాలేని, మరో చోట..

టెక్రోబీన్ తన వనరులన్నిటినీ వెచ్చించి,
అత్యాధునికమైన యంత్రాలను
తయారుచేశాడు.

జన సమూహాన్ని
నాశనం చేసే యంత్రాలు

ఇవి నిర్దాక్షిణ్యమైన ఆండ్రాయిడ్లు.
ఇవి ప్రపంచంలోని ఎంత బలవంతమైన
సైన్యాన్నైనా తమ పేల్చుకు శక్తితో ఇట్టే
సర్వనాశనం చెయ్యగలవు.

అదీ సంగతి
జి-మ్యాన్. నువ్వేం
చెయ్యాలో నేను మరేం
చెప్పనక్కర్లేదు...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

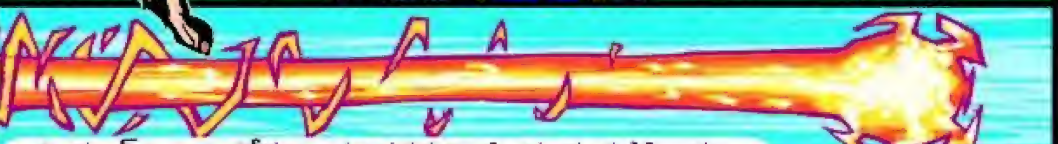

ఆ, నాకు తెలుసు.
ఈ ట్రోలీన్ ఎప్పుడు మానేస్తాడో
ఏమో? నాకు స్కూలు ఎగ్జిట్ డం
ఇష్టం లేదు తెలుసా.

సూర్యరాజ్ తన కిష్టమైన ఎనర్జీ ఫుడ్ తింటున్నాడు, ఓ ప్యాక్ పార్లే-జి. ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే, జి-మాన్ అయ్యేముందు, సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ సెకన్లో కొంతభాగంలో లీనం చేసుకుంటాడు. అందుచేతనేమో బహుశా ఓ సెకను పాటు చీకటి అవుతుంది. అందువల్లనే ఎవరూ ఈ పరివర్తనని చూడలేకపోవచ్చు.

దుష్టశక్తిని అరికట్టివాడు.

జి-మాన్ ఓ అగ్నిగోళంలా పరివర్తన చెంది, దూసుకుపోతాడు

కీ శక్తినిచ్చేది

ఈ రహస్య సైన్యం
ఆ టవర్ (బురుజు)
కింద 300 మైళ్ళలో
ఉంది.

నేను
కనబడకుండా
అక్కడికి ఎలా
చేరుకోను?

ఎర్ర దుస్తులో
ఉన్న మనోషి
పటబడకుండా ఎంతో
దూరం వెళ్ళలేడు.

రాత్రి వరకు
ఆగి తీరాలి

కి శక్తినిచ్చేది

సూర్యాస్తమయం కాగానే...

కాంతి వేగంతో ప్రయాణం చేస్తూ,
జి-మ్యాన్ ఆ వ్యూహంలోనుండి
దూసుకు పోతాడు.

టెక్రోలీన్ సావరం (గుహ) బయట ఉన్న 24 అంగుళాల
మందపు ఉక్కు భద్రతా గోడవద్దకు జి-మ్యాన్ చేరుకుంటాడు.

కాస్త జి-శక్తిని
ప్రదర్శించాలి

KABOOM

కె శక్తినిచ్చేది

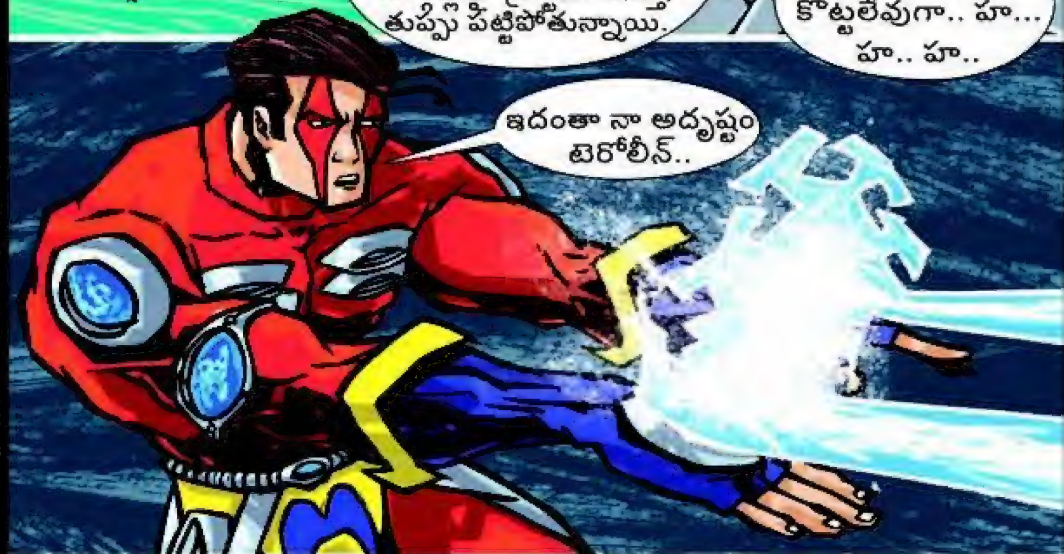
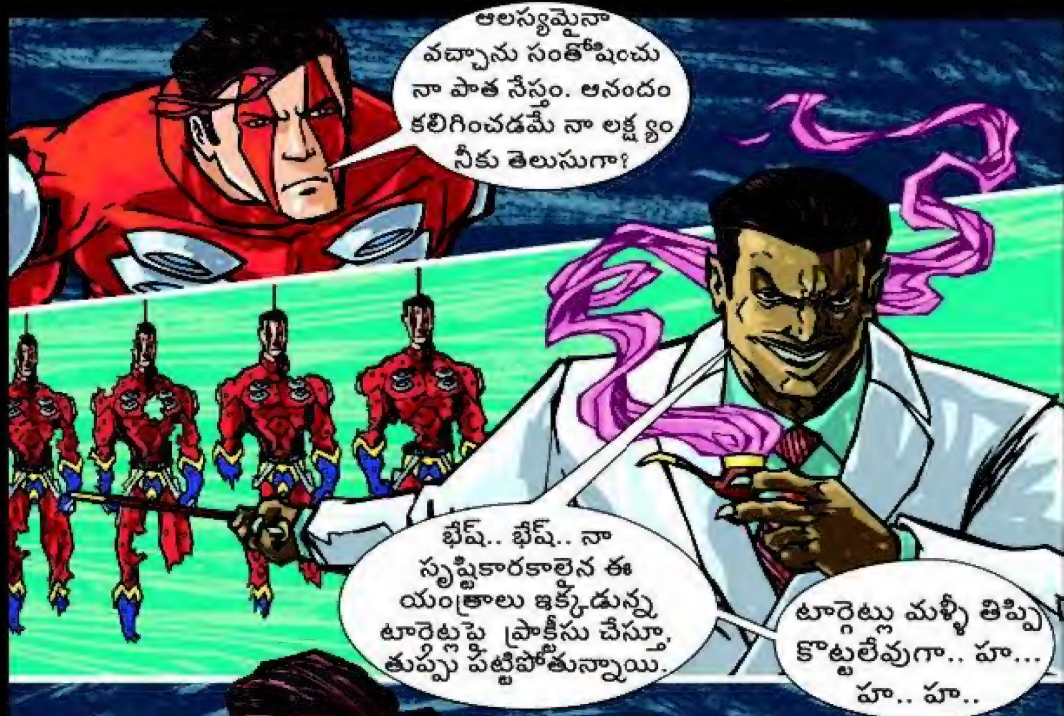

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

కి శక్తినిచ్చేది

కానీ, ఇవి.. నిన్ను ఇంత హుషారుగా ఉండేట్టు వదిలి పెట్టవు జి-మ్యాన్..

బ్రహ్మాండం.. కాకపోతే అవి ఇంకా యాక్టివేట్ చెయ్యబడలేదు..

వచ్చే సంచిక తరువాయి...

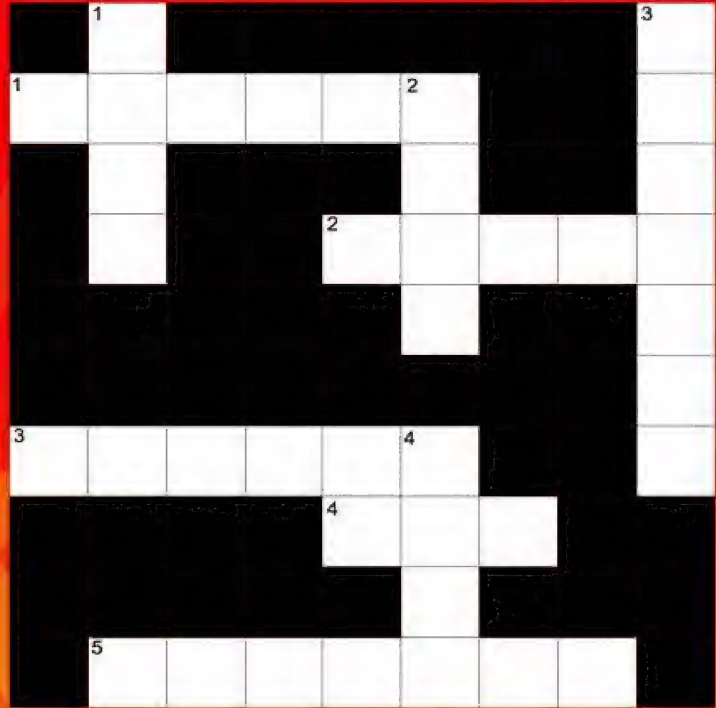
జి-మ్యాన్ ఈ ఆండ్రాయిడ్లన్నిటితోనూ ఒంటరిగా పోరాడగలడా? సాహస భరితమైన ఆండ్రోమేనియా - I భాగం 2 సంచికలో చదవండి..

1. గ్లగ్ల దాక్కున్న ప్థలం _____
 ఏ. డ్రెయిన్ పైప్ (మరుగు గొట్టం)
 బి. నీళ్ళ ట్యాంక్
 సి. స్కూలు బిల్డింగు
2. పిల్లల ఆలోచనలని దొంగిలించేందుకు, న్యూరాల్ దీన్ని వాడాడు _____
 ఏ. మైండ్ రెయిడర్
 బి. డ్రీమ్ మెషిన్ (కలల యంత్రం)
 సి. మైండ్ కంట్రోల్
3. జి-మ్యాన్, న్యూరాల్ తో ఇక్కడ యుద్ధం చేశాడు _____
 ఏ. మైండ్ స్పైస్
 బి. మైండ్ గెలాక్సీ
 సి. డైమెన్షన్ ఎక్స్
4. జి-మ్యాన్ గ్లగ్లాని _____ గా మార్చి ఓడిస్తాడు
 ఏ. ఆవిరి
 బి. నీరు
 సి. మంచు
5. న్యూరాల్ యంత్రం ఒక పాడుబడిన _____ లో ఉంటుంది
 ఏ. గుహలో
 బి. వేర్ హౌస్ (గోదాం)లో
 సి. స్కూలులో
6. గ్లగ్లా _____ యొక్క ప్రోటోప్లాజంతో సృష్టించబడ్డాడు
 ఏ. చెట్టు
 బి. వైరస్
 సి. పరగ్రహాలకి చెందిన

1. రెగిస్టర్డ్ - 2. టెక్నికల్ - 3. డిజైన్ - 4. టెక్నికల్ - 5. డిజైన్ - 6. టెక్నికల్ - 7. డిజైన్ - 8. టెక్నికల్ - 9. డిజైన్ - 10. టెక్నికల్

PARLE

CROSSWORD

Across

1. G-man's Power Supply
2. _____ Suryaraj
3. The Water Monster's real name
4. The alien being that guides G-man
5. The island on which Terrolene's Childotron is kept

Down

1. The Water Monster's hiding place
2. Terrolene's biggest enemy
3. The inventor of the Mind Raider
4. Suryaraj fought in the Indian _____

POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

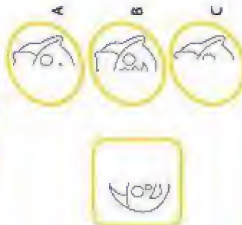

Fun Center

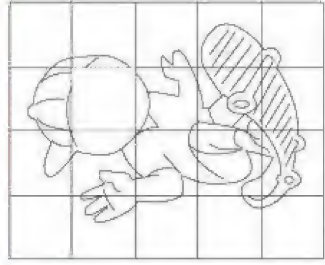
cream Biscuits

Which of the 3 drawings completes the picture?

Answer A

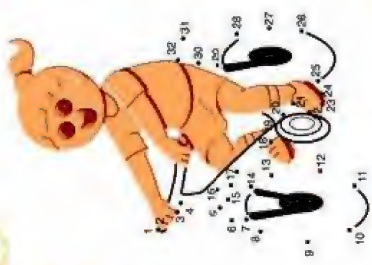
Which piece will complete the picture?

Answer B

Join the dots and complete the picture.

Visit us at www.parlegroup.com

02M 697

తెలివిగల కోడలు!

రామనాథపురంలో సంపన్నుడైన ఒక వర్తకుడు ఉండేవాడు. అయినా నకు లేకలేక ఒక వుగ బిడ్డ పిట్టాడు. తన సింపిదలకు వారసీ డు పిట్టాడన్న అనందం కొద్దీ బిడ్డకు భాగ్యనాడు డని ఖర్ర పేట్టి పు రిసీపాల్లా డు వర్తకుడు. అల్లుతే, భాగ్యనాడు డు బాల్యంలో సిక్రపుంగా చదు మా కోకుండా అల్లరిచిల్లరగా తిరుగుతూ పుంద పుతిగా వేరిగి పేడ్పాడుంట్లాడు. అతని పుట్టూ చేరే మిత్రులు ఎదుట పొగుడుతూ, వెనక పిరిహిసించేవారు.

ఈ పిరిస్థితి వర్తకుడికి ఎంత వేదన కలిగించింది. “పునల్ని భాగ్య వద్దాస్థింలో ఆదు కుంటాడనే ఆనాకు లేదు,” అనేవాడు భార్యతో తరచూ. ఒకనాడు వర్తకుడు అలా అన్నప్పుడు, “మీరు అలా విచారపడడం తప్పు, వాడికెప్పుడల్లా నా వ్యాపారమిట అని అప్పిగించి, వాణ్ణి దారిలో పేట్టే ప్రియత్నం చేశారా?” అన్నది భార్య నిష్కారంగా. వర్తకుడికి అందులో నిజం ఉన్నట్లు తోచింది. ఆ రాత్రి భోజనం చేస్తూ ఉగా కొడుకుతో, “భాగ్య, రేపటి పుంచి పువ్వు నాతో డు కాణానికి వచ్చి, వ్యాపారంలోని పుళ కువలు సేర్పకో. ఆప్పుడే నా తదనందరం పున వర్తక వ్యాపారాలను స్వీయంగా చూపు కో గలమా” అన్నాడు.

పుర్ర నాడు ఉదయం భాగ్యనాడు డు తండ్రితో కలిసి దుకాణానికి వెళ్ళాడుగాని, అతడి ద స్థి వ్యాపారం పుద నిలబడలేదు. డు కాణంలో పినిచేసే వారితో, వెచ్చాలు కొనడానికి

వచ్చేవారితో పీచ్చాపాటీ పూట్లాడడంతోనే గడిపేశాడు. రెండో రోజు దుకాణానికి వచ్చాడుగాని, ఎవరితోనో కలిసి ఎక్కడికో వెళ్ళి, సాయం కాలానికి తిరిగివచ్చాడు. వ్యాపారంలో తల పునకలుగా ఉన్న వర్తకుడు దీన్ని గమనించ లేదు. పూడో రోజు, డు కాణానికి వచ్చిన భాగ్యనాడు డు కొంతాపిటికల్లా అక్కడినుంచి వెళ్ళినవాడు అతరవాత అటుకేసి తిరగలేదు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. వర్తకుడి భార్య, “పునవాడికి పేళ్ళేడు వచ్చింది. పుంచి పీల్చు

తెచ్చి వెళ్ళి చేసేస్తే, బాధ్యతలు గుర్తెరిగి నడుచు కోగలడవు కుంటావు,” అన్నది భర్తతో. వర్తకుడు ఆ మాటకు మొదట, “ఇలాంటి వుందవు తికి, ఎవరైతే పీల్చినాడవు?” అని, ఆ తరవాత కొంత సేపు ఆలోచించి, “సరే, వెధవాయికి మరొక అవకాశం ఇచ్చి చూద్దాం. నువ్వు పీల్చిన చూసులోగా వాడికి ఒక పిర్ర పెడదాం,” అన్నాడు వర్తకుడు.

“ఏమిటా పిర్ర?” అని అడిగింది భార్య.

“రేమివాడి చేతికి పూర్తి రూపాయి లివ్వు ఒక రూపాయి పెట్టి ఏదైనా కొనుక్కుని తినమని చెప్పి. రెండో రూపాయిని నదిలోకి విసిరి వేయమని చెప్పి. మూడో రూపాయికి-వాడు తినడానికి, తాగడానికి, నాటి పంచడానికి, పిశువు తినడానికి కొనుక్కురమ్మని చెప్పి,” అన్నాడు వర్తకుడు.

పుత్ర నాడు తల్లి, పూర్తి రూపాయి నాణాలు తన చేతిలో పెట్టి, చెప్పిన మాటలు విని భాగ్య నాడు తల్లి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ తరవాత అంగడి వీధికి వెళ్ళి ఒక రూపాయి పెట్టి పకోడీలు కొనుక్కుని తింటూ నదీ తీరం కేసి నడిచాడు. జేబు లోని ఒక నాణాన్ని తీసి, నదిలోకి విసిర బోలు నవాడు, అలాగే అగిపోయాడు. నదిలోకి రూపాయి నాణాన్ని విసిరడం పూర్ణత్యం కాదా అనిపించింది. పురి, అలా వేయ కపోతే తల్లి మాటను పాటించనట్లు అమలు అంది కదా? ఎట్లా తేల్చుకో లేక పక్కనే కనిపించిన ఎత్తలైన బండమిడికి వెళ్ళి చతికిలబడ్డాడు.

హఠాత్తుగా ఎవరో తన వెనక నిలబడినట్లు గ్రహించి తల తిప్పి చూశాడు. గుడిపి జారి కూర్చున్న భాగీరథి చిన్నగా నవ్వుతూ కనిపించింది. “నదిలోకి అవూంతం రూకడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నావా ఏం?” అని అడుగుతూ ఎదుటికి వచ్చింది భాగీరథి.

ఆమె తన విశ్రుతి హరి చెల్లెలను చొరవ కొద్దీ, “లేదు భాగీరథీ, ఈ నాణాన్ని నదిలోకి వేద్దావా? మద్యా? అని ఆలోచిస్తున్నావు,” అంటూ భాగ్యనాడు తన సిఫ్టాన్ని చెప్పాడు. అంతా ఓర్పుతో విన్న భాగీరథి గలగలా నవ్వుతూ, “నాణాన్ని నదిలోకి విసిరేవేయొద్దు. నిజానికి ఆ నాణాన్ని ఖర్చు పేట్టకుండా ఇంటికి తీసుకువచ్చి ఇవ్వాలన్నదే నీ అప్పు ఉద్దేశం,” అన్నది.

“పురి, ఒక్క రూపాయి తో నాలుగు వస్త్ర మల్లీ ఎలా కొనడం?” అన్నాడు భాగ్యనాడు.

భాగీరథి పుళ్ళి గట్టిగా నవ్వుతూ, “భాగ్య, వుందవు తిలా అలా బెంబేలు పిడిపావు న్నా వెండుకు? నీ అప్పుగూర్త కొనుక్కురమ్మనది ఖర్చుజాపిండు. అందులో తినడానికి, తాగడానికి, నాటి పంచడానికి, పిశువు తినడానికి అన్ని ఉన్నాయి కదా?” అన్నది.

“అనింగతి నాకు స్మరంచనే లేదు, భాగీరథీ,” అంటూ అతడు పేళ్ళి లేచాడు.

“నా వెంటరా, నీకో వుంచి ఖర్చాజా పిండు ను కొనిపెడతాను,” అన్నది భాగీరథి.

ఆ తరవాత అతడు ఖర్చాజా పిండు ను అమ్మ చేతికి ఇచ్చినప్పుడు ఆమె ఆనందంతో భర్త దగ్గరికి పరిగెత్తుకుపోయి, “చూ శారా, వు నవాడు ఏం తెచ్చాడో? వాడు వుందవు తి కాదండీ. చాలా తెలివైనవాడు,” అన్నది.

“వాణ్ణి ఇలా పీలు మ్మ” అన్నాడు వర్తకుడు.

భాగ్యనాథుడు వచ్చి ఎరుట నిలబడ్డాడు. “ఈ ఖర్చాజా పిండు ను కొనే ఆలోచన నీకు స్వీయంగా వచ్చి మూడవు. ఎవరి సిలహా వుంద దీనిని కొన్నామా?” అని అడిగాడు తండ్రి.

భాగ్యనాథుడికి అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టం లేదు. అందు వల్ల “హిరి చెల్లెలు భాగీరథి,” అన్నాడు నిజాయి తీగా.

“ఎవరూ, ప్తి జారిగారవ్వాయే కదా? తెలి వెళ్ళ పీల్ల. ఇంకా ఏ ఏ సిలహాలు ఇచ్చిందే వుటి?” అని అడిగాడు తండ్రి తలపింకిస్తూ.

“నాణాన్ని నదిలోకి మోరివేయ్యెడ్డని చెప్పింది. ఇదిగో రెండో రూపాయి,” అంటూ రూపాయి ని తీసి తండ్రి చేతిలో పేట్టి ఇంటిలోపలికి వెళ్ళాడు భాగ్యనాథుడు.

వర్తకుడు చిన్నగా నవ్వుతూ భార్య కేసీ చూస్తూ, “వు నవాడికి తగిన వపు మచొరికింది!” అన్నాడు.

“ఎవరూ, ఆ ప్తి జారిగారవ్వా యే నా?” అని అడిగింది భార్య.

“మరివరు? ఆమె తెలివయిన అమ్మాయి. భాగ్యను జాగ్రత్తగా చూపుకో గలడు,” అన్నాడు వర్తకుడు.

ఆ తరవాత భార్య భర్త వెళ్ళి పూజారి దంపతులను చూసి, భాగీరథిని తవు ఇంటి కోడలు చెప్పి కోవాలన్న తవు కోరి

కను చెప్పారు. వాళ్ళు అందుకు సంతోషించారు. త్వరలోనే పేళ్ళి జరిగిపోయింది.

పేళ్ళయిన వురు నాడు ఇంటి వద్దే ఉండి పోయిన భాగ్యనాథుణ్ణి బలవంత పేట్టి అతని తండ్రితో పాటు దుకాణానికి పింపింది భాగీరథి. భాగ్యనాథుడు దుకాణానికైతే వెళ్ళాడు గాని, అక్కడ కుదురుగా కూర్చోలేక పొయ్యాడు. వాడి వాలకు చూసి వాణ్ణి ఇంటికి వెళ్ళు న్నాడు తండ్రి.

ఒక వారం గడిచింది. ఆచారం ప్రకారం భాగ్యనాథుడు భార్య తీసుకువెళ్ళి అత్తవారింట వదిలి వచ్చాడు. వుర్నాటి నుంచి అతడు శ్రద్ధగా, తండ్రితో పాటు దుకాణంలో కూర్చుని వ్యాపారుల చేయి సాగాడు. అది తండ్రికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. వురొక వారం గడిచింది. తండ్రికి తనయుడి శక్తిని వుర్వాలను రుజువుచేసి కోవాలనిపించింది. “రేపు పట్నానికి వెళ్ళి గ్రామంలో అమ్మమ్మనకి తగిన సేరు కులు కొనుక్కునిరా. కావలసిన డబ్బు ఇస్తాను. వెంట నాకరు ను తీసుకెళ్ళి, కావాలంటే అక్కడే బని

స్తానకుంటూ న్నసివయ్యంతో ఒకపీల్లి అట్ర కేసి గెంతడంతో దీపం ఆరిపోయింది. సిత్రం యజమానురాలు దీపం పుట్టించడానికి కొంతసేమి పట్టింది. ఆ తరువాత కొనసాగిన అటలలోనూ భాగ్యనాథు ఓడిపోయాడు. ఎరుధ్యపు ధ్యలో పీల్లి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోయడం, ఆ తరువాత ఆడ అటలో భాగ్యనాథు ఓడి పోవడం,

చేసి, నెమ్మదిగా ఎల్లుండేరా,” అన్నాడు. భాగ్యనాథుడు చాలా సంతోషించాడు. పురూషుడు ఉదయపు ఒక నౌకరను వెంటబెట్టుకుని గుర్రబృండిలో ఉత్సాహంగా పట్నానికి బయలుదేరాడు. వాళ్ళు పట్నం చేరేసరికి పుధ్యప్పయ్యుంది. ఇద్దరూ సంతపీధికివెళ్ళి కావలసిన మృత్యు ధరలను విచారించి తెలుసుకున్నారు. రేమిపోద్దునే దబ్బులు చెల్లించి కొనుక్కోవచ్చున్న ఉద్దేశంతో, అప్పటికే సాయం కాలం కావడంతో, సిత్రం కోసం వెతికి, ఒక సిత్రంలో దిగారు. ఆ సిత్రం యజమాని ఒక స్త్రీ. ఆ స్త్రీ వారికి భోజనం వడ్డిస్తూ, అక్కడ జూదపూడేసివుండే ఉన్న సింగతిని ద్రిస్తా వించింది. ఆ పూటవినగానే భాగ్యనాథుడికి చదరంగం ఆడి, కొంత దబ్బు సంపాదించవచ్చునే ఉత్సాహం కలిగింది. వెంటనే అటకు దిగాడు. మనకవెలుతురులో చదరంగం అట ఆరంభమయింది. తొలి రెండు అటలలోనూ తనే గెలవడంతో భాగ్యనాథుడికి చితిచ్చించిన ఆత్మవిశ్వాసం కలిగింది. అయినా పూడో అట ఓడిపోయాడు. నాలుగో అట తాను గెలు

సిత్రం యజమానురాలు గెలుపొందడం జరుగుతూ వచ్చింది. సిత్రం యజమానురాలు సేగ్ధచేయడం వల్లే అపీల్లి సీవయ్యనికి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోన్నదన్న విషయం భాగ్యనాథుడు గ్రహించలేక పోయాడు. తన దగ్గరన్న దబ్బంతా పోగొట్టుకునేంత వరకు ఆడాడు. అంతటితో ఆగక ఇంకా ఆడి, ఆమెకు బాకీపడ్డాడు.

పురుషుడు తెల్లవారాక, సిత్రం యజమానురాలు బాకీ పడిన సొమ్మును తీసుకురావడానికి నౌకరను గ్రూపానికి పంపివుని, వాడు దబ్బుతో తిరిగి వచ్చేంతవరకు భాగ్యనాథుణ్ణి తోటపిన్నలు, వంటపిన్నలు చేయడంలో తనకు సాయపడవునీ మిఠనూ లించింది.

సరుకులు కొనడానికి వెళ్ళిన కొత్తుకు రాక పోయే సరికి భాగ్యనాథుడి తల్లిదండ్రులు దిగులు పడసాగారు. పూడో రోజు సాయం కాలం నౌకరు వచ్చి జరిగింది చెప్పాడు.

అంతలో తల్లిగారింటి నుంచి తిరిగి వచ్చిన భాగీరథి, జరిగిన సింగతి తెలుసుకుని, తన వెళ్ళి భర్తను తీసుకువస్తానని అత్తామమలకు

నచ్చ జెప్పి, వు గవేషిం ధరించి, నౌకరు ను వెంట బెట్టుకుని పట్నానికి బయలుదేరింది.

పిట్నం చేరగానే, నౌకరు ను బండితో సిహా దూరంగా ఉండమని చెప్పి, తను మాత్రం సిత్రం వద్దకు వెళ్ళింది. సిత్రం య జహా ను రాలి చేతిలో తన య జహా ని ఎలా వ్రాసి పొయిందీ, మా టిమా టికి దీపిమికుందెను పిడదోసిన పిల్లి సింగతీ, నౌకరు భాగీరథికి వివరంగా చెప్పడంతో, ఆమె య స్త్రిల్లో ఒక ఎలుకను దాచుకుని మరీ వెళ్ళింది. సిత్రంలో ఒక గదిని తీసి కుంది. జూదం ఆడడంలో తనకు అసిక్తి ఉన్నట్టు న్ని చన ప్రాయంగా సిత్రం యజమానురాలికి చెప్పింది.

రాత్రి భోజనాలయ్యాక ఆట ఆరంభపు యింది. వచ్చిన వ్యక్తి చాలా తెలిగల ఘటం అని సిత్రం య జహా ను రాలు ఇట్టే గ్రహించింది. ఆమె పిల్లి కోసం స్త్రీ చేస్తున్న సెవు యం చూసి, భాగీరథి తన య స్త్రిల్లో ఉన్న ఎలు కను వెలుపలికి వదిలి పెట్టింది. పిల్లి ఎలుక వెంట పరిగెత్తింది. సిత్రం య జహా ను రాలు ఆటలో ఓడిపొయింది. వెళ్ళిన పిల్లి ఆ తరవాత తిరిగి రాకపోవడంతో, పిల్లి సాయం లేదు గనక, ఆ తరవాత ఆడిన ప్రతి ఆటలోనూ సిత్రం య జహా ను రాలు ఓడిపొయింది. తన భర్త ఓడి పొయిన డబ్బుకు రెండింతలు భాగీరథి రాబట్టు కున్నది.

వు ర్ర నాడు తెల్లవారగానే భాగీ రథి అక్కడి నుంచి నౌకరు వద్దకు వచ్చి, భర్త సిత్రం య జహా ను రాలికి బాకీ పడ్డ డబ్బు లిచ్చి, భర్తను విడిపించు కుని రమ్మని చెప్పింది.

సిత్రం య జహా ను రాలు డబ్బు మిక్చుకుని భాగ్యనాథుణ్ణి వాడి వెంట పంపింది.

భాగ్యనాథు డు గుర్రబృండిలో కూర్చున్న తన భార్య భాగీరథిని చూసి ఆశ్చర్యపోయా డు. అతన్ని విడిపించు కోదానికి తాము ఎలాంటి పిథకం వేసిందీ నౌకరు వివరించాడు. అది విని సంతోషించిన భాగ్యనాథు డు నౌకరు నూ, భార్యనూ వెంట బెట్టుకుని వెళ్ళి సంతలో కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కుని గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణపు య్యాడు.

వారిని చూసిన వర్తకుడూ, ఆయన భార్య పరమానందం చెందారు. జరిగినదంతా భాగీ రథి అత్తవూ వులకు వివరించింది. అంతా విన్న వర్తకుడూ, అతని భార్య, “భాగ్యనాథు డు అసిలు చూడడు. అయితే, తెలివిగల చూ కోడలి చేతుల్లో చూ సింపిదా, చూ బిడ్డ భవిష్యత్తు స్త్రి రోతంగా ఉండగలదని చూ త్రం రూ డిగా చెప్పిగలం,” అన్నారే ఒక్కసారిగా.

ధ్రువీకరణ పత్రం

ఫిహిట్లంక అనే జమ్మి లో చాలా గ్రామాలు ఉండేవి. జమ్మి ఉదార భజరంగదాయు ధృ స్వీయంగా ఆయా వ్యక్తుల వ్యవహారజ్ఞానం, నిజాయితీల గురించి తగ్గ వాక్కు చెప్పే గ్రామాధికారులుగా నియమితులై ఉండేవారు. ఐనా, అలాంటి వారిలో కొందరు లంచగొండ్లుగా తయారయ్యారనే వార్తలు, ఆయనకు అందుతుండేవి.

ఒకసారి, పొటుమెరక గ్రామాధికారి పిరవన్నదాస్ని ముని తీర్చి రిన లంచగొండి అంటూ, దివాణోద్యోగిల ద్వారా ఆయనకు తెలిసింది. ఆయన వెంటనే దివానును పిలిచి, సింగతి చెప్పి, “అ లంచగొండి సింగతేమిటో పురేచూడండి,” అన్నాడు.

వారు తిరక్కుండనే దివాను, పిరవన్నదాస్ని ముని ఎలాంటి తగదాల్సినా, గొడవల్సినా లేకుండా ప్రశాంతంగా మూడే తుమ్మలపిల్లి అనే గ్రామానికి బదిలీచేశాడు. అలాంటి చోట లంచాలు తీసి కునేందుకు ఏమూ త్రం అవకాశం మూడదని, దివాను ఉద్దేశం.

తుమ్మలపిల్లికి గ్రామాధికారిగా వచ్చిన పరవస్తుదాసుకు నెలగడుస్తున్నా, గ్రామంలో ఎవరూ తగదాలు పిడితన తీర్పుకు రాకపోవడం చాలా బాధ కలిగించింది.

ఒక రోజు ఆయన కిటికీ దగ్గర నెలబడి వీధిలోకి చూస్తూ ఉండగా, ఇద్దరు నడివయస్సు వాళ్ళు పేదగా వాదించుకుంటూ వీధి వెంట పోవడం కంటబడింది. వెంటనే పిరవన్నదాస్ని వాళ్ళను కేకవేసి పిలిచాడు. వాళ్ళాయనను పిలిచి, “అయ్యా, మేము ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నాం? ఎందుకు ఎక్కువ ధర పలుకుతున్నాం, పేసెలకా, అని వాదించుకుంటున్నాం,” అన్నారు.

“వుహిబాగు! చెరొకపది రూపాయలవ్వండి. మీరు ప్రాణమిత్రులని ధ్రువీకరిస్తూ పత్రం ఇస్తాను,” అన్నాడు పిరవన్నదాస్ని.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కేంది కథను చదవండి:

విజయ మితం జప్పీందార్ తన కోశాగారానికి కొత్త కాపిలా దార్ ను నియమించాలన్న కున్నాడు. ఆ ఉద్యోగం కొనసాగిన వారిలో శేఖరుడు, వసంతుడు అనే ఇద్దరు యువకులను దివాను ఎంపిక చేసి పెంపొందించాడు. జప్పీందార్ శేఖరుణ్ణి పరీక్షించి ఆ రాత్రి కోశాగారాన్ని కాపిలా కాయలు పున్నాడు. తెల్లవారాక లతను పిలిచి తన భవనం వెనక ఉన్న తోటలో పనిచేయమన్నాడు. శేఖరుడు చాలా హింసించాడు గానీ పనిచేయడం జప్పీందార్ గుంపు నింపాడు.

పురుసేటి రాత్రి కోశాగారానికి కాపిలా కాయలు వలసేంది వసంతుడి వంతు. తెల్లవారాక అతనికి కూడా తోటపని మితమయిందాడు జప్పీందారు. అతడు ఎలా పనిచేస్తున్నాడో చూద్దామని వెళ్ళిన జప్పీందారుకు, ముందుకు అడవు రచి నిద్రపోవడం కనిపించింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం వసంతుడు శ్రీ కోశాగార కాపిలాదార్ గా నియమించబడ్డాడు. జప్పీందార్ నిర్ణయానికి అయిన భార్య ఆశ్చర్యపోయి వసంతుణ్ణి నియమించిన కారణం అడిగింది.

♦ జప్పీందారు ఇచ్చిన సమాధానం ఏమై ఉంటుంది?

♦ జప్పీందార్ ఏ ప్రమాణం ప్రాతిపదికగా వసంతుణ్ణి కాపిలాదార్ గా నియమించాడు ?

100-150 పూటలతో కథకు పురిగింపిస్తానీ, చక్కసాబరు వేట్టి పూకు వింపింది. కవర ప్రిడ 'కథల పోటీ' కి అని రాయండి. గింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఏప్రిల్ 30, 2005

పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరు నామా _____
_____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

అపాత్రదానం

మగధరాజ్యం ఉచ్చస్థితిలో మళ్ళీ కాలంలో బోధిసిత్వపు ఒకప్పుడు ఆ రాజు వద్దకోశాధికారిగా మూడేవాడు. ఆయనకు ఎనభైకోట్ల వరహాల సొంత అస్తిమూడేది.

కాశీరాజ్యంలో శ్రీవత్స అనే పురోహిత వంతుడు ఉండేవాడు. ఆయనా ఎనభైకోట్ల వరహాలకు పేర్బడిన అస్తిపిరుదు. కోటిశ్వరులైన బోధిసిత్వపు, శ్రీవత్స ప్రాణమిచ్చులు.

కాలం కలిసిరాక, వ్యాపారుల విపరీతంగా నష్టపాడుతున్న శ్రీవత్స పేదవాడైపోయాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో అతడికి తన మిత్రుడైన బోధిసిత్వపు గుర్తుకు వచ్చాడు. శ్రీవత్స తన భార్యతో కలిసిదకన బయలుదేరి పుగల రాజ్యం చేరి, బోధిసిత్వపు వూరు బోయాడు.

బోధిసత్వుడు ఆయనకు ఎదురు వెళ్ళి ఎంతో అప్యాయంగా కుశల ప్రశ్నలు అడిగాడు.

శ్రీవత్స పేదగా నిట్టూర్చుస్తూ, “బోధిసత్వా! నా దశ మారి పోయింది. బికారినైపోయాను. ఇటు పంటిస్థితిలో నాకు సిహాయ

పడగలవాడివి నీమజ్జుడివే అని సన్నిహిత వచ్చాను,” అన్నాడు.

“శ్రీవత్సా, విచారించకు. క్షణమిప్పుడు లోరావలసిన చోటుకే వచ్చామా” అని బోధిసిత్వపు తన దగ్గర మళ్ళీ ధనంలో సిగం నలభైకోట్ల వరహాలు మిత్రుడికివ్వడమే కాక, దానితో పాటు తన పరివారంలోని సిగం మందిని అతడి పిరం చేశాడు.

కొంతకాలం గడిచింది. రాజ్యంలో చెలరేగిన అరాజకం, అల్లర్ల కారణంగా బోధిసిత్వపు ఉద్యోగుతోపాటు ధనాన్ని కూడా పోగొట్టుకుని, దారిద్ర్యబాధకు గురయ్యాడు. ఆయనకు ఈ స్థితిలో తనకు సొంత పడగల వాడు మిత్రుడైన శ్రీవత్స తప్ప మరెవరూ లేరన్న నమ్మకం కలిగింది. వెంటనే బోధిసత్వుడు భార్యతో సంగతి చెప్పి, ఆమెతో సహా కాశీరాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

ఆయన నగర సిరిహిద్దులు చేరుతూనే భార్యను ఒక చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకుంటూ మూడుమనిషెప్పి, “తప్పేమీ ఆదుర్దా

పిడకు. ప్రాణమిత్రుడైన శ్రీవత్సకు సంగతి చెప్పి, నీ కోసం బండినీ, పరిచారకులనూ పంపుతాను,” అని నగరంలోకి వెళ్ళాడు.

బోధినిత్యుడైతే, శ్రీవత్స మరణ భవన ద్వారం కాపిలావాడతో తాను ఎవరైనదీ చెప్పి, ఆ సంగతి యి జమా నీకి చెప్పివున్నాడు.

కాపిలావాడు లోపలికి పోయి తిరిగి వచ్చి, బోధినిత్యుణ్ణి తన యి జమా ని రమ్మనవు ని చెప్పినట్లు తెలియ పరిచాడు. శ్రీవత్స, బోధినిత్యుణ్ణి ఎగాదిగా చూసి, “ఏం పని మీ ద వచ్చామని” అని అడిగాడు.

“మీ దర్శనం కోసం...” అంటూ బోధినిత్యుడు తలదించు కున్నాడు.

“బని ఎక్కడ చేశామని” అన్నాడు శ్రీవత్స.

“ఇంకా బని కుదర్చుకోలేదు. నా భార్య పోలివేర దగ్గర వదిలి, ఇలా వచ్చాను,” అన్నాడు బోధినిత్యుడు.

“నా ఇంట బస దొరకదు! చాచెడు గింజలు ఇస్తాం, పట్టుకుపోయి గంజి కాపు కుతాళ,” అన్నాడు శ్రీవత్స కఠినంగా.

ఆ పురుషుని ఒకటవకుడు దోపేడు గింజలు తెచ్చి బోధినిత్యుడి ఒడిలో పాశాడు. బోధినిత్యుడు తన భార్య మళ్ళీ చోటు కు వెళ్ళాడు. “మీ ప్రాణాన్ని హితవు యి వు చ్చాడు?” అని భార్య అడిగింది.

“మిత్రుడు శ్రీవత్స చాచెడు గింజలతో వు న వెడ వదు ల్చుకున్నాడు,” అన్నాడు బోధినిత్యుడు నిర్వికారంగా.

“అవెందుకు పుచ్చుకున్నారండీ? మనం అతడికిచ్చిన నలభైకోట్ల వరహాలకు ఇది ప్రితిఫలమా? ఇలాంటి క తప్పుడి వు ఖం చూ డుటే, పాపం!” అన్నది భార్య కోపంగా.

కళ్ళ నీళ్ళ పేట్టు కున్న భార్యను ఓదా ర్చుతూ బోధినిత్యుడు, “ఏది ఏమైనప్పటికీ,

ఒకసారి విశ్రాంతి వారిపు ధ్య విరోధభావం ఏర్పడకూడదు. అందు కోసమే, ఈ గింజలు పిచ్చుకున్నావు,” అన్నాడు.

భార్య భర్తలు ఇలా పూట్లాడుకుంటూ మూడగాసేవకుడొకడు ఆ దారి నే వచ్చాడు. వాడు లోగడ బోధినిత్వపు శ్రీవత్సకు పించి ఇచ్చిన పిరివారులోనివాడు. వాడు తనపై ర్వమీయ జపానిని గర్వించి, కాళ్ళ పేర్లుడి “అయ్యో, ఇలా వచ్చారే?” అని అడిగాడు.

బోధినిత్వపు వాడికి జరిగినదంతా చెప్పాడు. సుమకుడు బోధినిత్వపు, ఆయన భార్య కూడా తన ఇంటికి తీసి కుప్పాయి, భోజనం పేట్టి, ఉండేందుకు ఒక గది ఇచ్చాడు. వాడు ఆ తరవాత ఈ సింగతి తనతోడే సుమకు లందరికీ చెప్పాడు.

క్రమంగా కోటిశ్వరుడైన శ్రీవత్స విశ్రాంతి సింగతి కాశిరాజుకు తెలిసింది. ఆయన బోధినిత్వపు పీలిపించి, “నిమజ్జీవత్సకు నలభైకోట్ల వరహాలు ఇచ్చిన సింగతి నిజమే నా?” అని అడిగాడు.

బోధినిత్వపు రాజుకు అంతా వివరించాడు. రాజు శ్రీవత్సకు కబుర్లు చేసి, అతడికి

బోధినిత్వపు చూపిస్తూ, “ఈయన నుంచి నువ్వు లోగడ ధన సిహాయం పొందిన పూట నిజమే నా?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నిజమే, వుహరాజా!” అన్నాడు శ్రీవత్స బిడ్డ చచ్చిపోతూ.

“అయితే, ఆ సిహాయానికి బదులు నీ విశ్రాంతికి ఎలాంటి ఆదరణ చూపావా?” అన్నాడు రాజు. శ్రీవత్స నీగ్గితే, అవమానంతో తల వంచుకున్నాడు.

రాజు, తన వుంతులతో సింగితినించి, శ్రీవత్స ఆస్తి అంతా బోధినిత్వపుడి పిరం చేస్తున్నట్లు తీర్పు ఇచ్చాడు. బోధినిత్వపు రాజుతో, “వుహరాజా, ఇతరుల సోత్తునాకు పై చికిష్టలు కూడా వద్దు. నేను ఇచ్చినది నాకు తిరిగి ఇస్తా, అంతే చాలు!” అన్నాడు.

రాజు ఆ ప్రకారమే బోధినిత్వపుడి నలభై కోట్ల వరహాలు శ్రీవత్స చేత ఇప్పించి, బోధినిత్వపుడితో, “అపాత్ర దానం కూడనిపిని!” అన్నాడు.

ఈ విధంగా బోధినిత్వపు తిరిగి ఐశ్వర్య వంతుడై, దానధర్మాలు చేస్తూ చాలాకాలం సుఖంగా జీవించాడు.

విష్ణు కథ

కృత, త్రేతా యుగాల తర్వాత ద్వాపర యుగంలో రాష్ట్రాలు విపరీతంగా వున్న పులిసిట్టి, భూమికి బహుమయ్య. భూదేవి విష్ణుమతో పురిపట్టింది.

విష్ణుమా 'దేవీ! కష్టవతారం ఎత్తి, నీ ఆర్తి తొలగిస్తాను!' అని అభయ పుచ్చాడు.

ఆదికాలం నుంచీ విష్ణుమకు ప్రియ శత్రువైన కాలనేమి రాక్షసుడు కంసుడుగా పిట్టి, వున్న రానగరాన్ని పాలించే ఉగ్రుని ది కుమార్తె దనిపించు కున్నాడు.

దేవాని రయ్య ధ్వంసం, దానవ నాయకుడైన విష్ణుమతో భీకరంగా పోరాడిన విప్రచిత్తి, మగధ రాజ్యాన్నేలే జరాసంధుడైన పుట్టి, రాజులను తెచ్చి భయమేకి బలు లిచ్చి అతి శ్రద్ధగా దీతో అర్చిస్తున్నాడు. కంసుడు జరాసంధు ది అల్లుడు.

ఉగ్రుని ది తప్పుడి కుమార్తె దేవకి, యుధు వంశ రాజ్యం వసు దేవతతో వివాహం జరిగింది. కంసుడు వారిని ధను పుత్రుని కు పాత్రాండగా, ఆకాశవాణి - దేవకి ఎనిమిదో సంతానంవల్ల కంసుడు చంపబడతాడు - అని పిలికింది.

కంసుడు దేవకిని చంపకుండా వసు దేవుడు అడ్డుపడి, అమె ప్రియించే బిడ్డల్ని అప్పగిస్తానని కంసుడు దికి ఇచ్చిన మాట తప్పి కుండా, అర్ధ గుర్ని అప్పగించాడు.

దేవకి ఏడవ గర్భాన విష్ణుమాంతో ఆదిత్య పుడు పిడ్డాడు. ఆ పేండాన్ని గోకులంలో ఉన్న వసుదేవుడి మరొక భార్యయైన రోహిణి గర్భాన చేర్చి, పీపుట నందగోమతి భార్య యశోదకు కూతురుగా పిట్టావుని యోగ వూయా దేవని విష్ణుమాదేశించాడు.

దేవకి ఏడవగర్భం ప్రసివం రాకుండా అణగారిపోయింది. తర్వాత దేవకి ఎనిమిదో సారి గర్భం ధరించినవెంటనే, దేవకి వసుదేవుని కంస్సిం దు కారాగారంలో పట్టాడు .

అది శ్రావణ మాసిం. కంస్సిం. అష్టమి ప్రవేశించింది. చంద్రుడు రోహిణి నక్షత్రంతో ఉన్నాడు . నడి రాత్రి. కావలి భట్టలకు చామా నిద్ర వుండు కొచ్చింది. దేవకి ప్రసివించింది. విష్ణువు కృష్ణుడుగా అవతరించాడు. చెరసాల తలుపు తెరుచుకున్నాడు .

విష్ణుమాదేశంతో వసుదేవుడు బిడ్డడిని యువు నానదిని దాటించి, అదే సమయంలో గోకులంలో అందర్నీ మా యు నిద్ర ఆవహించగా, ఆ నిద్రలోనే ఆడపిల్లను ప్రసివించిన యు శోడ పిక్కలో పిల్లవాణ్ణి ఉంచి, ప్రాణం లేనట్లున్న పిల్లను సింగ్రహించు కొని తిరిగి వెళ్ళాడు.

చెరసాల చేరగానే దిక్కులు పీక్కుటిల్లే లాగ ఆ శిశు మూత్రాన్ని ను గగ్గోలు చేసింది.

కంస్సిం దు శిశు మూత్ర వధ్యశిల పేక్కుట్టి చంపబోగా పైకెగిసి, పకపక నవ్వుతూ, “ఓరి, కంసా! నిన్ను చరావాడు కంస్సిం దు ఉన్నా డులే!” అని చెప్పతూ, దుర్గాదేవిగా కనిపించి అంతర్ధానమైంది.

కంస్సిం దు భయంతో, అగ్రహంతో దేవకి వసుదేవులు ఎదుట వారి ఆర్త గురి బిడ్డల్ని తెగటార్చాడు .

గోకులంలో కంస్సిం దు మిట్టినందుకు కంస్సిం దు మిట్టిన, గోకులాష్టమి గా వేడుకలు జరిగాయి . అంతకుండు కంస్సిం దు డికి అన్నగా రోహిణికి బలరావుడు మిట్టాడు .

నారదుడు కంస్సిం దు డిగ్గిరికి వచ్చి, “కంసా! ను మ్మాఉగ్రును డికుమారు డివి కామాకాల నేమి వి! నిన్ను చంపాలని మిట్టిన ఆ విష్ణుమా ఎక్కడో ఉన్నాడని వింటివి గదా? నీ పిల్ల మీ కోసం రాంస్సిం దు ఎదురు చూస్సిన్నార!” అని హెచ్చరించి వెళ్ళాడు.

ఉగ్రును డితో వివాహమై విరహంతో ఉన్న ఉగ్రును డి రాణివద్దకు ఒక రాంస్సిం దు ఉగ్రసేనుడి రూపంతో వెళ్ళినప్పుడు, కాల నేమి ఆమె గర్భం ప్రవేశించి కంస్సిం దు గా మిట్టాడు .

కంస్సిం దు ఉగ్రును డిని కారాగారంలో వేర్పంచి సీంహాసనం ఆక్రమించాడు .

పిసీవాళ్ళను చంపివు ని పై తన రక్కసీని పింపాడు . ఊరూ రా పిసీపాపిల్ని చంపితూ, మా నుకాంతరూ పింతో వెళ్ళి పాలీయవచ్చిన దాని ప్రాణాలు వెల్పి చంపాడు కంస్సిం దు .

స్విడిగాలిలా ఆకాశానికి ఎత్తుకుపోయిన తావర్రడినీ, బండిగా విర్రచుకుపిడాలని చూసిన శకటాస్థిర్రుడినీ చిన్నారి కష్టిపుచంపాడు.

యశోద కష్టిణ్ణితన కన్నులు పుల్లల పిట్టగా అల్లార వుల్లుగా చూసి కొని వురిసి పాతూన్నది.

బాలకృష్ణుడు అల్లరివాడై చిలిపి పనులతో ఇంటింట వెన్నలు దొంగిలించాడు. అనేక అద్భుత లీలలు చేశాడు. కష్టి లీలలతో గోకులం ఆనంద తరంగాల తేలింది.

యశోద కష్టిణ్ణిరోలు కు కట్టే, ఈత్తుకు వెళ్ళి రెండు మహావృక్షాల నడుమ నుంచి లాగాడు. వాల్చు కూకటి వ్రేళ్ళతో కూలి గంధర్వులు శాపివిప్పు క్తి పొందారు.

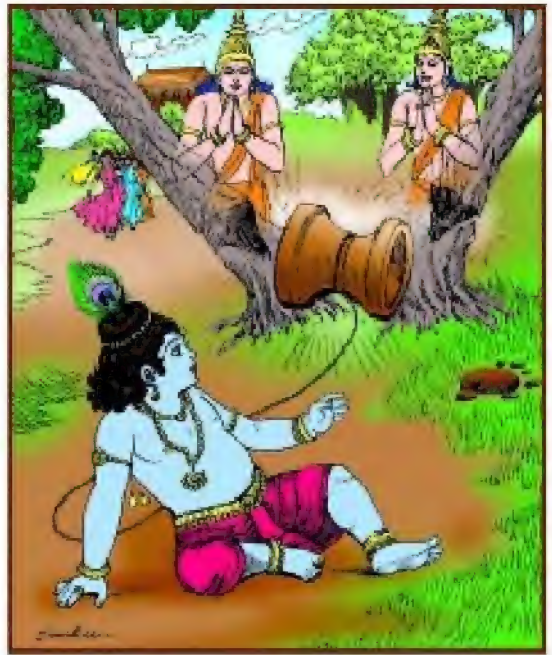
పున్న తిన్నాడని నొర్ర చూపివునగా ఆమాధన ర్యాగం విషితో వురు నగనానికి రప్పించి యశోదకు వెళ్ళూరి పిం చూపించాడు.

కాళియ పుహసిర్పం పిడగల మీద తాండవం చేసి వుర్దించాడు.

గోకులంలోని వారంతా బంధావనానికి వలసి పోయిన ప్పిడు, గోవర్ధన పిర్వతాన్ని పై జించినందు కు దేవేంద్రుడు అలిగి పీడు గుల జడివాన కురిపించగా, వ్రేలితో గోవర్ధన గిరిని ఎత్తి గిత్త గిట్టి గోమఱానా, గోవిజనాన్నీ కాపాడి ఇంద్రుడి గర్వభంగం చేశాడు.

వేమగోపాలుడై అలమందలను కాచాడు. పురళీ గానంతో గోమఱ్ఱ, గోపికల్నీ, బంధావనాన్నీ పిరవళింపిజేశాడు.

పూర్త రూపాలతో వచ్చిన అనేక వుండి రాస్థిల్నీ హితపూర్తాడు. బలరావుడు కొందర్నీ పుదవుట్టించాడు.

కష్టి బలరావుల్ని చంపిడానికి కుస్థిపుచంపాలని పిన్నిన పిన్నాగాలన్నిటిని బాలయ్యడు వీర్లు చిత్తు చేశారు.

కృష్ణుడు కంసుణ్ణి గద్దె నుంచి జుట్టుపట్టి ఈడ్చి పుష్టిపూతంతో చంపాడు.

దేవకీ వసుదేవుల్నీ, ఉగ్రసేనుణ్ణి సంకెళ్ళ నుండి విడిపించి ఉగ్రుని డిని సీంహన సంపేనిలిపాడు.

కష్టి బలరావులు యువకుల్నియ్యదు వంశనాయకులయ్యారు.

తన కూపూర్తెల్ల అస్త్ర, ప్రాసీలను విధవలుగా చేసినందు కు జరాసింధుడు కష్టి డిపై పగబట్టాడు. ఇరవైమూడు అక్రొహణుల సేన్యంతో వురురన పుట్టడించాడు.

కష్టిపు జరాసింధుడిని ఓడించి ప్రాణాలతో విడిచి తరవి కొట్టాడు.

య వనమ్మే పుల్లలకు రాజ్యేన కాలయ వన రాస్తి దిని జరాసింధు థ క ష్టి డి ప్పి దకు ఉసీగొల్పాథు .

క ష్టి థ కాలయ వన డికి దొరక్కుండా పిర్ర గెత్తివు చికుంధు థ నిద్రిస్తొన్న గృహిలో జొరబడి దాక్కున్నాథు .

పు చికుంధు థ ఇన్వకుల నాటి పూంధాతకుపూరుడైనగొప్ప రాజు. యుద్ధాల్లో దేవతలకు గొప్ప సిహాయం చేశాథు . దేవతలు వరు కోరుకోమనగా మోక్షాన్ని కోరాడు. ద్వాపిరయ్య గంలో క ష్టి డి దర్శనం అనంతరం సిద్ధిస్తుందని దేవతలు చెప్పగా అంత వరకు నిద్రుథు , నిద్రాభంగం చేసినూర తన పూడగానే భస్మం కావలెనని కోర్రు కున్నాథు .

కాలయ వన థ పు చికుంధు ణ్ణి క ష్టి దన కౌని తన్నాథు . నిద్రాభంగమై పు చి

కుంధు థ తీర్ంగా పూసిరికి కాలయ వన థ పూడిద అయ్యాథు .

క ష్టి థ పు చికుంధు డికి దర్శన పుచ్చి, బదరికాశ్రమం చేర్చు కొని తపిస్తొ చేశాక మోక్షం సిద్ధిస్తుందని చెప్పాడు.

జయ , విజయ లు వారి పూడో జన్మగా క ష్టి ని శత్రు ముగా శిశు పాలు థు , దంత వక్త్రు థ గా పిట్టాథు .

చేదిదేశానికి రాజ్యేన దన పూ ష్టి డికి కుపూరు థ గా శిశు పాలు థు నాలుగు చేతులతో, పూ థ కన్నులతో పిట్టాథు . ఎవరె ఎత్తుకు న్నప్పడు మూడో కన్ను, రెండు చేతులు మాయమవుతాయె అతని చేతనే చంపబడతాడని అకాశవాణి చెప్పింది. శిశు పాలు డి తల్లి సొత్వతి వచ్చిన వారందరికీ పీల్లవాణ్ణి ఎత్తు కొప్పు ని ఇస్తాందేది. క ష్టి బలరావు లకు

సాత్వతి అత్త అమత్రుంది. తన పీల్లవాణ్ణి వారికి ఇచ్చింది. కష్టిపు ఎత్తుకోగానే పీల్లవాడు సాధారణ రూపియ్యపు.

శిశు పాలు దిని సూర్య తీర్చుల మరకు విడిచి పిశ్చువు ని సాత్వతి అర్ధించింది. కష్టిపు అలాగేనని ఆమెకు మాట ఇచ్చాడు.

శిశు పాలు పు రాజ్యజరాసింధు డిత్ చేరి అత్యవారాలూ, అపిరాధాలూ చేస్తూ వచ్చాడు. అతడికి తమ్ముడు దంతవక్త్రుడు తోడైనాడు.

జరాసింధు పు వూటిపూటికీవు పు రా నగ రంపేదాడి చేస్తూంటే కష్టిపు పిలు వూర్లు ఓడించి, తరిపు కొట్టి, పు ర్మార్లు లెఫ్ రాజు లెందర్నో కడతేర్చాడు.

కష్టిపు సెప్పు ద్రుణ్ణి చోటు అడిగి సముద్ర మధ్యలో విశ్వకర్మచేత సురక్షితమైన ద్వారకానగరాన్ని వైభవపతంగా నిర్మింపజేసి తనవారినందరినీ ద్వారకకు తరలించాడు.

జరాసింధు పు చివరిసారిగా శిశు పాలు పు, దంతవక్త్రుడు, పౌండ్రకుడు, సాక్షుడు మొదలైన తన అనుయాయులైన రాజులందరినీ కూడగట్టుకొని పు పు ర్మార్లు పుట్టించాడు.

అంతకుముందు యాదవత్నూ, పు పు రా ప్రిజనూ, ద్వారకకు పింపించిన కష్టి బల రావులు ప్రివర్ణగిరికి చేర్చి కొని శిఖరాగ్రాన్ని అధిరోపించారు.

జరాసింధు పు ప్రివర్ణగిరి పుట్టరా పుంటన పేట్టి గిరిని కాలాచు. కష్టి బల రావులు ఆకాశ పూర్గాన ద్వారకకు సుర తంగా చేర్చి కున్నార.

జరాసింధు పు, శిశు పాలు పు కష్టి బల రాములు దగ్గమై ఉంటారని పొంగిపోతూ

వెళ్తుంటే, ద్వారక నుండి కృష్ణుడు పూరించిన శంఖధ్వని విని తెల్లప్పు ఖాలతో ఒకర్నొకరు పూసి కున్నారు.

శిశు పాలు పు అక్కని కొద్దీ పు పు రా నగ రాన్ని నిప్పిపేట్టి కాలాచు.

జరాసింధు పు నౌకల మీద ద్వారకను పుట్టించాలని స్వేచ్ఛాలన పింపాడు. పేత పు పు లో చిక్కుకొని నౌకలన్నీ పు నిగి పొయ్యి. జరాసింధు పు ఈవలి సెప్పు ద్రం ఒడ్డున కెరటాల విజృంభణ చూస్తూండగా, “తాతా!” అన్న కష్టి డి పిలు మిషి పికపిక నవ్వావినిపించింది.

సెప్పు ద్ర పు ధ్యంలో ఒక గుట్ట మీద నిల్చుని నవ్వుతున్న కష్టి పు కనిపించాడు.

“జరాసింధా! ఇప్పుడు నువ్వేమీ చేయ లేమా ద్వారకకు సెప్పు ద్ర పు నిన్ను చేర నివ్వడు. నీకు నా చేతిలో చచ్చే అదష్టి లేదు.

నీ సమబలుడైన వాడిచేత చస్తావు. కొంత కాలం గతించాక మళ్ళీ పునర్దర్శనం, వెళ్ళు!” అన్నాడు కష్టిడు.

విదర్భ రాజైన భీష్మకుడికి కుమార్తెగా అక్ష్మి రుక్మిణిగా మిట్టేంది. బాలప్రాయం నుంచి కృష్ణుడే తన నాథుడని చెప్పకొనేది. అటు వంటి రుక్మిణిని, రుక్మిణి అన్న రుక్మి కష్టిని శత్రువర్గంలో చేరి చెల్లెలికి శిశుపాలుడితో వివాహం చెయ్యడానికి సిర్వసిన్నాహాలు చేశాడు.

ఆ వివాహం తప్పించి తన్ను చేపట్టి రోంచు వుని రుక్మిణి కష్టిడికి తప్ప పిత్ హేతు డి ద్వారా కబురు వింటింది.

పేల్కికి వుండు రుక్మిణి ధర్మ పై జించి, అలయం నుంచి వస్తూండగా, కష్టిడు రుక్మిణి చేర్చు పిట్టినాలుగు గ్రామాల పై స్థిర తన రథం వీధుకు ఎక్కించుకొన్నాడు. రుక్మి శిశుపాలు జరాసింధ్రులు ఎదురొన్నారు.

బలరాముడు యాదవ వీరులతో వెనుకనే వచ్చి తప్పుడితో కలిశాడు.

కష్టిడు శిశుపాలు ణ్ణి తరివి కొట్టాడు. బలరావుడు జరాసింధ్రుడిని ఓడించి తరి

స్తాడు. శత్రు రాజులందరినీ కష్టిబలరావులు చిందర వందర చేశారు.

కష్టిడు విజయ శంఖం పై రించి రుక్మిణిని రథం మీద ఎత్తుకుపోతూంటే వెంట తలపడిన రుక్మిని ఓడించి జుట్టాడు, వీసివూ గొరిగి పిరాభవించి విడిచి పేట్టాడు. రుక్మి వురెప్పిస్తూ కష్టిడి జోలికి పోలేదు.

త్రయ వీరు డికి తగిన రాసి వివాహంగా ఎత్తుకు వచ్చిన రుక్మిణి కళ్యాణం కష్టిడితో ద్వారకలో ఎంతో వైభవంగా జరిగింది.

తరువాత కష్టిడు నీలాపినింద తొలగించుకోడానికి అరణ్యం పిట్టి, గృహలో జాంబవంత్రుడితో యుద్ధం చేసి, శ్యవుంతక వుణిని తెచ్చి, సిత్రాజిత్తుకి ఇచ్చి, భూదేవి అంశగల అతని కుమార్తె సిత్యభావ ను వివాహం చేసి కొన్నాడు. తరువాత జాంబవతి, విత్రవంద, కాళింది, లఞ, భద్ర, నాగ్నజతి అను వివాహం చేసి కొని అష్టి వుహిష్టు లతో అష్టి నీధులు గల యోగిష్టు పిడిలాగ, అష్టి ఐశ్వర్యాలతో తులతూ గుతూ, ద్వారక రాజధానిగా యాదవులకు ప్రధాన నాయకుడై వెలుగొందుతున్నాడు.

పిల్లను తెచ్చిన ధనరాసి

సీనయ్య అనే ఆయనకు శంకరయ్య అనే కొడుకు ఉండేవాడు. సీనయ్యకు తన కొడుకు ఎందుకూ కొరగానివాడని నమ్మకం. అందుచేత ఆయన ప్రతిదానికి వాణ్ణి శాసిస్తూ, కొప్పిడుతూ వాడికి సొంత ఆలోచన అనేది సాధ్యం కాకుండా చేశాడు.

తండ్రిదే శాసినంగా పేరిగిన శంకరయ్య శుద్ధ వెర్రి వెంగళప్పుగానే తయారయ్యాడు. పేరే గ్రామం తున్న కొద్దీ వాడి బుర్రపూర్తిగా చెడింది. వాడికి సొంతాన నేర్చుకున్న విద్య ఒకటే తెలుసును. అదేమిటంటే, ఊరి చెరువులో పులిగి, ఊపీరి బిగబట్టి, చాలామిక్సూర్చే వటం. తండ్రి అప్పు మీలేకుండా వాడు ఈ విద్య అర్చితంగా నేర్చుకున్నాడు. తండ్రి ఏ పని చెప్పినప్పటికీ వాడు దాన్ని ఏదోవిధంగా పాడు చేసేవాడు.

కొడుక్కు పేళ్ళిచ్చేస్తా వాడికి తెలివి తేటలు వస్తాయేమోనన్న ఒక్క ఆశ సీనయ్యను వదలలేదు. సీనయ్యకు భార్యలేదు గనక, కొడుకు

వచ్చి తనకు ఇంటిపిని చూసి కునే బాధ తప్పిందన్న ఆశకూడా ఉన్నది. అయితే, గ్రామంలో ఎరిగిన వాళ్లవల్లా శంకరయ్యకు పిల్లనివ్వటానికి ఒప్పికొలేదు.

ఇలా ఉండగా పోర్ గ్రామంలో ఒకనింబంధం ఉన్నట్లు తెలిసింది. సీనయ్య తన కొడుకున పేళ్ళిచ్చా మీకు తీసి కుపాతూ, అక్కడ ఎలా మసులుకోవాలో వివరంగా చెప్పి, “ముందు వెళ్ళుతూనే చెప్పలు తలుపు వెనక విడిచి, నువ్వు కుర్చీ మీద కూర్చో, తెలిసిందా?” అన్నాడు.

శంకరయ్యకు తండ్రి ఏది చెప్పినా ఉన్న పులి కూడా పాటించి. అయితే నా వాడు, తెలిసిందన్నట్లు తల ఆడించి, తండ్రి చెప్పిన పూటలు పుళ్ళి పుళ్ళి అన్న కుంటూ, బండిలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. కాని దారిలో అ పూటలు తాళ వూరయ్యాయి.

తీరా ఊరు చేరి, పేళ్ళిచ్చా తన చెప్పలు తీసి కుర్చీ

మీద పెట్టి, తాను పోయి తలుపు వెనకాల కూర్చున్నాడు.

పీల్ల తండ్రికి శంకరయ్యను చూడగానే అంతా అర్థమై పొయింది. ఆయన ఆ తండ్రి కొడుకులకు పిల్లనైనా చూపకుండా, “ఈ వెర్రిబాగుల సంబంధం మా కొద్దు,” అని వారిద్దరినీ వచ్చిన దారినే పిరికిశాడు.

ఇంటికి వచ్చాక నెనయ్య శంకరయ్య మీద విరుచుకు పడి, “ఇక నీకీ జన్మలో పేళ్ళి కాదు. తలమాసి న వాడెవడైనా నీకు పిల్లనిస్తే ఇయ్యాలి!” అని క్షుర్రు కున్నాడు.

తనకు పీల్లనిచ్చే తలమాసి న వాణ్ణి వెతక టానికి శంకరయ్య నిశ్చయించాడు. ఆ రాత్రికి రాత్రే వాడు ఇంటి నుంచి బయల్ పడేవాడు. వాడు పూర్తి రోజులు ప్రియాణం చేసే నాలుగు రోజు చీకటిపడే వేళకు ఒక కొండ ప్రాంతానికి చేరాడు. అక్కడ ఒక గ్రహిలో

నుంచి విచిత్రమైన ధ్వని వాడికి వినిపించింది. ఆ గ్రహిలో ఒక రాస్మితు నిద్ర పాతున్నాడు. వాడు పేరు తున్న గ్రహి శంకరయ్య విన్నది.

శంకరయ్య లోపలికి వెళ్ళి, రాక్షసుణ్ణి చూసి, వాడి జుట్టు పుట్టికొట్టుకుని, చూసి నట్టుండటం గమనించాడు. “నాకు పీల్లనిచ్చే తలమాసి న వాడు. నేను వస్తున్నానని తెలిసి భయపడి ఇక్కడ దాక్కున్నాడన్నమాట!” అనుకుని శంకరయ్య ఆ రాస్మిణ్ణి జుట్టు పట్టుకుని ఊపాడు.

రాస్మితు పేదగా ఆవలిస్తూ లేచి, “ఎవరు రా నన్ను లేపింది?” అని కోపంగా గర్జించాడు.

“పీల్లనివ్వకుండా ఎట్లు పాతాళా, తల మాసి న వెదదా? వెంటనే కట్టుంటే సహా నాకు పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యి,” అంటూ శంకరయ్య రాస్మిడి చెవి మెలిపెట్టాడు.

రాస్మిడికి పిట్టరాని కోపం వచ్చింది. వాడు ఆ కోపంలో శంకరయ్యను విరుచుకు తీసేవాడే. కాని ఈ లోమీ, గ్రహిలోపలి గ్రహిలో ఉన్న రాస్మిడి పేళ్ళాం, శంకరయ్య అన్న మాటలు విని ఇవతలికి వచ్చింది. ఎందుకంటే, దానికొక కూతురు ఉన్నది. ఆ పీల్లది చాలా స్థూలకాయం. ఎంత ప్రియ త్విందినా దానికి ఈనాటి వరకూ సంబంధం కుదరలేదు.

అందు చేత రాస్మి ఇవతలికి వస్తూనే, “ఎం రాస్మిడి వయస్సున్న వ్వు? అల్లుడు మ్మ ఒక పుర్యాదా, పుంచీ లేదా!” అంటూ తన మొగుడి మీద విరుచుకు పడింది.

“ఇంతకూ పీల్చ ఏదీ?” అంటూ శంకరయ్య చుట్టూ చూశాడు.

“ఇప్పిడే విహారానికి వెళ్ళింది. ఇంకో రూపు కుగాని తిరిగిరాదు. చాలా దూరం ప్రియాణం చేసి వచ్చినట్టున్నామాబాగా అలిసి వచ్చామా ఇంత తిని హాయిగా ఒక కున్నకు తిల్చు,” అన్నది రాసీ.

శంకరయ్య రాసీ పేట్టిన పిళ్ళ తిని, పొలుతాగి, లోపలి గ్రహిలో జంతు మూ చర్మాల మీద శయనించాడు.

శంకరయ్య పిళ్ళి అల్లు నవాడు. వాళ్ళి తినాలని రాసీ డికి కోరికగా ఉన్నది. కాని రాసీ శంకరయ్య పిత్త కున్న గ్రహి కు అడ్డంగా కూర్చున్నది.

రాసీ కూతురు అర్ధరాత్రికి వచ్చింది. అది చేసిన అడామణికి శంకరయ్య వేల్చు కుని, తల్లి కూతుళ్ళ సింభాషణ విన్నాడు.

“ఇన్నాళ్ళకు మొగుడు నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడే,” అన్నది తల్లి రాసీ చాలా సింతోషంగా. “ఎక్కడ? ఎక్కడ?” అంటూ కూతురు రాసీ శంకరయ్య పిత్త కున్న గ్రహిలోకి తొంగి చూసింది.

కళ్ళు కొంచెంగా తెరిచి రాక్షసి కూతుర్ని చూసి శంకరయ్య అదిరిపిడ్డాడు. అది తల్లి దండ్రుల కన్న కూడా వికారంగా ఉన్నది.

శంకరయ్యను చూసి రాసీ కూతురు, “వెన్నుపూస లాగున్నాడు!” అన్నది.

“వాళ్ళి విర్రు కు తింటావా ఏం? ఆ పిని మాత్రం చెయ్యకు. పిత్త తప్పితే నీకు వరొక మొగుడు దొరికే అవకాశపు లేదు,” అని తల్లి రాసీ కూతుర్ని హేచ్చరించింది.

“నా పూట నిరే. అయ్య పూటేమిటి? పునిషీ దొరికితే తినకుండా వదలడు,” అన్నది కూతురు.

“అంధకేనేన బయటికి కూడా పోకుండా కాపిలా కాన్పిన్నా. నేను కాల్పమీఅలా తిరిగి వస్తా న్న మ్హకాపిలా కూర్చో,” అని తల్లి రాసీ బయటికి వెళ్ళిపోయింది.

రాసీ కూతురికి శంకరయ్య వద్ద చూస్తున్న కొద్దీ తినాలన్న కోరిక పేరగ సాగింది. గృహ లోనే తినేస్తే తల్లి తనను బతకనివ్వదు. అంధ కని రాసీ కూతురు శంకరయ్య వద్ద నిద్రలేపి, “పేల్లి ఏర్పాట్లన్నీ అయ్యాయి. పిదపాదాం,” అన్నది.

అంతా వింటున్న శంకరయ్యకు దాని దొంగవత్తు అర్థమైంది.

“వుంధు కట్టుం డబ్బు అక్కడ పేడితేనే పేళ్ళి!” అన్నాడు వాడు.

రాక్షసి కూతురు లోపలికి వెళ్ళి, ఒక తోలు సింఛీ నిండా రత్నాలూ, బంగారూ తెచ్చి, శంకరయ్య చేతికిచ్చి, పిదపు న్నది.

శంకరయ్య సింఛీ పూతికట్టి భద్రంగా చంకన పేట్టుకుని, రాసీ కూతురి వెనకనే బయలుదేరాడు.

గృహదాటి ఇవతలికి రాగానే వాడు రాసీ కూతురితో, “స్నానం చెయ్యకుండా పెళ్ళి

ఏమిటి? వుంధు స్నానం చెయ్యాలి,” అన్నాడు.

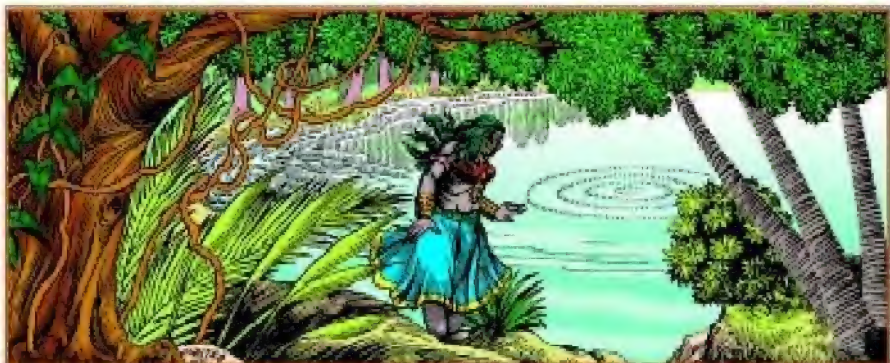
రాసీ కూతురు వాణ్ణి ఒక కోనేరు దగ్గరికి తీసి కుప్పాయింది. వాడు సింఛీతో సిహా కోనేరు లోకి దూకి, అదుగున కూర్చున్నాడు.

రాసీ కూతురు ఎంతామిఠూసీనా వాడు మళ్ళీ పైకి రాలేదు. దానికేమో నీరు అంటే చచ్చే భయం. వాడు వున్నాడు చచ్చి పేళ్ళి తేలు తాడనీ, అప్పిడు తానీ వచ్చి వాణ్ణి వెక్కు తినవచ్చుననీ అనుకుని అది తవు గృహకు తిరిగి వెళ్ళింది.

తరవాత శంకరయ్య తల నీటి పేళ్ళి పేట్టి, రాసీ కూతురు పొయిందని తెలుసుకుని కోనేటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చి సంచితో సహా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

డబ్బుతో తిరిగి వచ్చిన శంకరయ్యకు వుంచి సింబంధం దొరికింది. తన అదుగూ లోకపోతే తన కొడుకు వెర్రి వెంగళుప్ప కాడని నెనయ్య అప్పిటికి గ్రహించాడు.

ఆ తరవాత శంకరయ్య తాను యోగుగ్గుడే నని రుజుమాచేసి కోడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు.

జయనగరంలో నిద్రించిన నూతన అలయంలో స్వర్ణ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించుముందు తెలియజడతో, వీరసింహుడు అక్కడికి స్వయంగా వెళ్లి ఆస్తును స్వాదు. అయితే, అక్కడ సామంతరాజు సుఖదేవుడి భూమిపై సుదీర్ఘము చూడగానే మునుషు మార్పు కను, స్వర్ణ విగ్రహం కావాలంటే, దానికి బదులు సుదీర్ఘము తనకేల్చి వివాహం చేయమని సుఖదేవుణ్ణి కోరాడు. అందుకు అంగీకరించమని సుదీర్ఘ తండ్రికి చెప్పింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ ఆర్య

తన భూమిపై స్వర్ణయానికి సుఖదేవుడు అమితాశ్చర్యం చెందాడు.

అవును నాన్నా, విగ్రహాన్ని, అలయాన్ని రక్షించుకోవడం కోసం ఈ త్యాగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను....

ఏం తల్లీ, ఈ విషయంలో బాగా ఆలోచించి ఈ స్వర్ణయానికి వచ్చావా?

తెచ్చగా పరిశీలించి యువరాజు! నిన్ను మహారాజులా చూసుకుంటాను.

మొదట నా బిడ్డ పూజలు పూర్తి చేయని!

సంతోషం! నేను ఇంకా రాజభద్రునికే తిరిగి వెళ్లి ఆమెకు స్వాగతం పలకడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నా సేనాధిపతి ఇక్కడే ఉంటాడు.

వీరసింహుడు ఉల్లాసంగా గుర్రమెక్కే సేనాధిపతి అమరసింహుడికి కొన్ని సూచనలిచ్చాడు.

నేను వెళ్లి ఇప్పుడే వినుగును సంపిస్తాను యువరాజుని సురక్షితంగా తీసుకు రావలసిన బాధ్యత వీరి.

చిత్తం, ప్రభూ!

వీరసింహుడు వెళ్లి సోయాక, అక్కడ తండ్రి భూతుల్ని మోల్కాడుకోవడానికి అమరసింహుడు లభించింది.

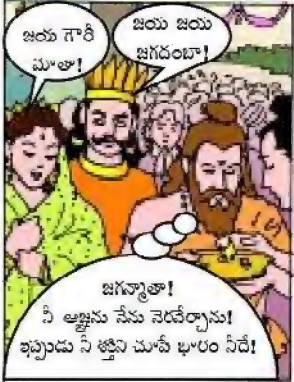
యువరాజు ఆర్య సలహా ప్రకారమే నేను నడుమకుంటున్నాను. అయినే కదా కోల్పోయిన విగ్రహాన్ని మళ్ళీ మనకు తెచ్చి ఇచ్చాడు.

పూజకు వెళదాం, పద.

దేవాలయంలో విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడంలో యువరాజు ఆర్య జయనందమునికి సాయపడ్డాడు. స్వర్ణవిగ్రహం అద్భుత గాంధీర్వంలో కుపించి సాగింది.

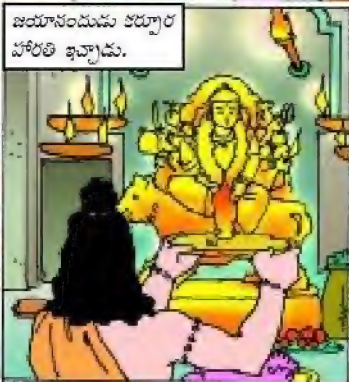

జయ జయ మాతా!

జయ గౌరీ మాతా!
జయ జయ జగదంబా!

జగన్నాథా!
నీ అజ్ఞును నేను నెరచేర్చాను!
ఇప్పుడు నీ జ్ఞుని చూపే భారం నీదే!

జయనందముడు కర్పూర వోరతి ఇచ్చాడు.

ప్రసాదాన్ని స్వీకరించడానికి ప్రజలు వరసగా వచ్చారు.

జగన్నాథ మిమ్మల్ని ఆశీర్వదించుగాక!

జయ మాతా!

పూజాది క్రితువులు పూర్తయ్యాక జయనందముని సుఖచేర్చుడి కేసి తిరిగాడు.

సుకన్య పెనుత్తులో చిక్కరంబున్నదేమోమ భయం కలుగుతున్నది మునివరా!

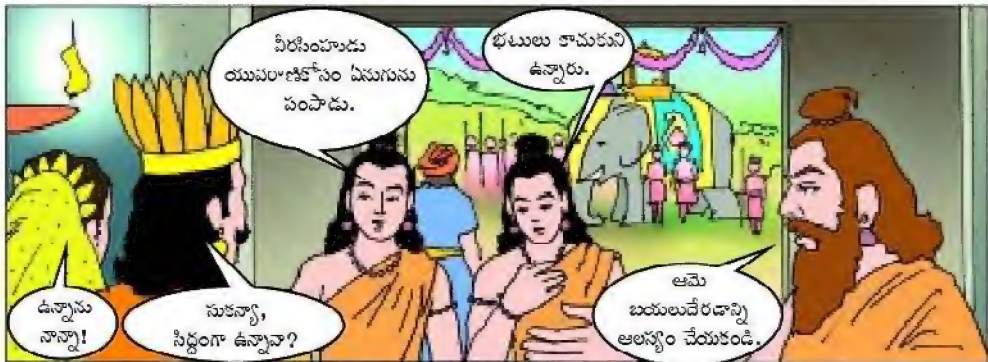
అమను జగన్నాథ తప్పుక రక్షిస్తుంది!

విగ్రహం ఔసుంగా ఉండడం సంతోషం!

సుఖదేవా, వీరసంహూడి అసలు ఉద్దేశం ఏమిటో మనకు తెలియదు. విగ్రహాన్ని వాడు అంత సులభంగా మురిచిపోడు!

విగ్రహాన్ని ఆలయాన్ని ప్రజలే కాపాడుకోవాలి!

సుకన్య ముని ఆశీర్వాదాలు పొందింది.

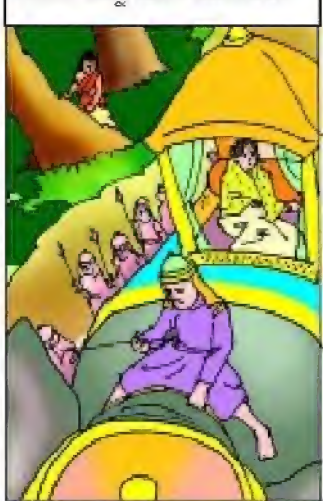
జయచందముని తన విష్ణుగ్రామం పిలిచాడు.

ఊరేగింపు బయలుదేరింది. కొందరు సైనికులు ముందు దారితియగా, వీనాధుని అమరసింహుడు తన అనుచరులతో వారివెంట నడిచాడు.

గోవిందుడు వారికి కొంత దూరంలో నడవ సాగాడు. అతన్ని ఎవరూ గమనించలేదు.

పూతాత్మగా....

సుకన్య కిందికి దిగి, ఒక చెట్టు బోదెను అనుమన్నది.

అమరసింహుడితో అనుమానం పెరిగి పోయింది.

యువరాణీ! మనం త్వరగా వెళ్ళాలి! రాజుగారు ఏమిటా చూస్తున్నారు!

అలిసి పోయాను చెప్పాను కదా?

రా వెరదాం, కాలయాపన చేయకు!

ఛీ, చేయి తియ్.

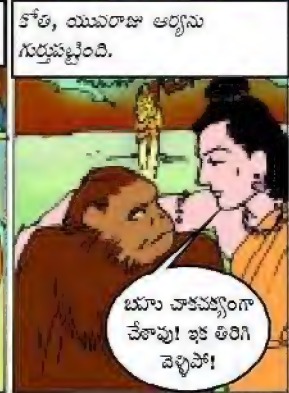
హఠాత్తుగా ఎక్కడి నుంచో ఒక కోతి అమరసింహుడి మీదికి ఉరికింది.

ఏముట? ఎవరిది? అయ్యో!

అమరసింహుడు కిందపడి స్త్రీను కోల్పోయాడు. ఏనుగు ఎవో వెళ్ళిపోయింది. నైనదులు దిక్కుకోకదుగా పారిపోయారు.

అహో!

కోతి, యువరాణి అర్చన గుర్తుపట్టింది.

బహు చాకచక్యంగా చేశావు! ఇక తిరిగి వెళ్ళిపో!

సుకన్య సరిగ్గా పడేసిపోయింది. అనంతాల్పాల్తో సతమత మయింది.

అర్చా? సువర్ణ తప్పక నన్ను రక్షించగలవని నాకు తెలుసు.

నేను కాదు. జగన్మాత కరుణ, గురువుగారి ఆశీస్సులే నిన్ను రక్షించాయి.

అర్చా శిష్యుడివేసి తిరిగాడు.

గోపిందా, సువర్ణమేను సుఖదేవుడి వద్దకు చేర్చు. నేను అశ్రమానికి తిరిగి వెళతాను.

అలాగే! అక్కడే ఆమెకు షేమ!

అత్యంత చేయకండి. త్వరగా మీరు అక్కడికి చేరుకోవాలి!

సుఖదేవుడు, తన అంగరక్షకుడి అడుగుల చుట్టూ విన్నాడు.

ఏమయింది? ఏముట పోయింది?

యువరాణి తిరిగి వచ్చింది!

-(ఇంతానంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

నలందా విశ్వవిద్యాలయం

షషదశ శతాబ్దంలో గృప్తి రాజులు పాలించిన కాలం స్వర్ణయుగంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఈ యుగంలో కళలూ, శిల్పాలూ అత్యుత్తమ స్థాయిని అందుకున్నాయి. కాళిదాసు, దండి మొదలైన మహాకవులు గుప్తరాజుల ఆస్థానంలోని వారే. గుప్తరాజుల కాలంలో కొన్ని అజంతా గుహలు కూడా చెక్కబడ్డాయి. అలాగే వీరు అనేక శాస్త్రాలను కూడా ప్రాప్తమొందారు.

క్రీ.శ. 413లో విక్రమాదిత్యుడి కుమారుడు మొదటి కుమార గుప్తుడు చక్రవర్తి అయ్యాడు. ఈయనే నలంద వద్ద జగద్విజ్ఞాపిగాంచిన బౌద్ధుల విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించాడు.

ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో బౌద్ధ గ్రంథ పఠనంతో పాటు వేద పఠనం కూడా సాగేది.

ఏడు వందల ఎళ్ళుపాటు విజయ వంతంగా నడిచిన ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి విద్యార్థులు

పునఃదశపు వందల సంవత్సరాల కాలం, ఆగ్నేయాసియా దేశాల నుంచి, చైనా నుంచి వచ్చేవారు. సి ప్రసిద్ధ చీనా యాత్రికుడు హియన్ త్సాంగ్ 7వ శతాబ్దంలో ఇక్కడ కొంత కాలం చదువుకోవటానికే కాకుండా, ఈ విశ్వవిద్యాలయం గురించి ఎన్నో గొప్ప విషయాలు రాశాడు.

వేలాది మంది విద్యార్థులు అక్కడే ఉండి చదువుకోవడానికి చీలుగా అసంఖ్యాకమైన గదులతో, విశాల వుండాలతో నిర్మితమైన నలందా విశ్వవిద్యాలయ శిథిలాలు పొట్నా నగరానికి ఆగ్నేయ దిశగా 60 మైళ్ళ దూరాన ఉన్నాయి.

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా కోస్టల్
Sulphate Resisting Portland Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 703, Brindavan Colony, Road No. 3, Bapatla, Andhra Pradesh - 522 002, India

www.pennacement.com Email: sales@pennacement.com

Phoneno : 0855-99960
222029002
Fax : 0855-2330001

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

మన చర్మం

మన శరీరంలోని అతిపెద్ద అవయవం ఏదో తెలుసా? నఖశిఖ పెర్యంతం శరీరాన్ని కప్పికుని మళ్ళీ పున చర్మమే. పున శరీరం బర్త మతో ఇది కనీసం పెదహర్త శాతం వరకు ఉంటుంది.

ఈ అవయవం ఎన్నో ముఖ్యమైన పిల్ల లను చేసేంది. మొట్టమొదటిదిగా ఇది చుట్టు పెక్కల శీతోష్ణస్థితి నుంచి కాపాడు తుంది. స్పర్శజ్ఞానాన్నిస్తుంది. చర్మం లోసంస్కృత గ్రంథు లు పు గ్రు లు నీటిని, లవణాలను వెలుపలికి పంపుతూ శరీర ఉష్ణోగ్రతను ఒక తీరులో ఉంచడానికి సాయం పెడతాయి. చర్మంలో పు లాసిన అనే రంజనం పున శరీరం రంగును నిర్ణయి స్తుంది. సూర్యుడి నుంచి వెలువడే తీవ్రమైన నీలలోహితకిరణాల దాడినై చి కూడా చర్మం శరీరాన్ని కాపాడు తుంది.

తనను తాను నిరంతరాయంగా పిశాచిని స్థి చేస్తు కునే విలంబ స్వభావం చర్మానికి ఉంది. శరీరం పీడ ఒక చోట దెబ్బ తగిలించుంటే, గాయం త్వరగా మానడానికి పీలుగా చర్మంలోని కణాలు వెనువెంటనే పిరి విగా పిశ్చు కొస్తాయి.

మన పరిసరాలు :

కంగారూ ఎలుకలు

కంగారూ ఎలుక అనగానే పున పునన్ని ల్లో విచిత్ర మైన రూపంగల జంతువు కనిపిస్తుంది కదూ? అయితే ఎడారి ప్రాంతాలలో నివసించే ఈ జంతు మకంగారూ కాదు; ఎలుకా కాదు. అల్లు నా దీనికి కంగారూ లాగా గెంతుతూ వెళ్ళే గుణం ఉంది. పొడవైన వెనక కాళ్ళూ, రోమా లతో నిండిన పేద్ద కుచ్చు తోకా ఉన్నాయి. గెంతేప్పిత్త సెపు తొల్యం కాపాడు కోవడానికి ఈ తోక ఉపయోగపడుతుంది.

30 సెం.మీ. కన్నా తక్కువ ఎత్తుతో ఉన్న, రాత్రిల్లో సంచరించే ఈ జంతు మళ్ళూ పూర్తి గా రెండు కాళ్ళ పీడ నపు న్నింది. వీటి పొడవాటి నాళికా పూర్ణాల్లు శ్వాసించే గాలిని చల్ల పరచడానికి ఉపయోగపడతాయి. ఇవి తాగే నీళ్ళ శరీరంలో పెరిరొంచ బడడానికి అను మూ వీటి పూర్తిమీదాల నిర్మాణం ఉన్నది. ఈ జంతు వయ దిగువ దవడలను ఆను కుని సెంపు ల్లాంటి భాగాలు ఉన్నాయి. ఇవి పిదామడిగా తినకుండా మొదట గింజలను సంచులు నిండేంత వరకు వేగ వేగంగా నెంపుకుంటాయి. గెంతుతూ సురక్షితమైన బొరియ కు చేర్చు కుని సెంపాదిగా, పిశాచంగా తినడం ప్రారంభిస్తాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

మెలిండా రోజ్

1994 ఫిబ్రవరి 14వ తేదీ పెదపూడేశ్వర మెలిండా రోజ్ హాథవేకు అట్కిన్స్ ట్రాక్టర్ ఉన్నట్టు కవు గొనబడింది. అది చాలా అరుదుగా కనిపించే ప్రాణాంతకమైన క్యాన్సర్. అల్లునా చిన్నారి మెలిండా దానిని చూసి ఏమాత్రం భయపడలేదు. విచారంలో వుండిపోలేదు. తన త్రగ్గుత తన ఉత్సాహాన్ని కబళించడానికి ఆమె అనుమతించలేదు. క్యాన్సర్ వ్యాధిగ్రస్తైన సహా చిన్నార్లు వున్న వ్యవస్థాన్ని పేంపోందించి ఆనందాన్ని వ్వడానికి ఆమె ప్రయత్నించింది. ఆ లక్ష్యసాధన కోసం తండ్రి సాయంతో ఒక వెబ్సైట్ రూపొందించు కుంది. అందులో ఒక రోగిలా కాకుండా, పూర్వాల వ్యక్తిగా పెదివుందితో సంబంధాలు పేంపోందించు కోవడానికి క పేదేసింది.

మెలిండా 1996 సెప్టెంబర్ 15వ తేదీ తన పెదబానవ యేట కన్నుపూసింది. అల్లునా తన వెనక పూర్వని విశ్వాసి వారసత్వాన్ని వదిలి వెళ్ళింది. అచంచల ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించిన ఈ ధీరయ్య వతి జ్ఞాపికార్థంగానే క్యాన్సర్ అన్నీ త్రులు, సోసైటీలు యేటా 'రోజు' వు బ్రహ్మ కుంటున్నాయి.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

క్విజ్

1. బిష్నాయ ఉద్యమం అంటే ఏమిటి?
ఎ) చెట్లపై జ
బి) విప్లవకుల బందం
సి) సమైక్య పై జ
డి) విప్లవ ఆలయ యాత్ర

2. 'రాక్ గార్డెన్' ఎక్కడ ఉంది?
ఎ) చండీఘడ్
బి) లూథియానా
సి) సానోపిట
డి) పోణెపిట

3. భారతీయ అటవీ చట్టం ఏ సంవత్సరంలో చేయబడింది?
ఎ) 1927 బి) 1967
సి) 1907 డి) 1957

4. చిప్కో ఉద్యమం ఎప్పుడు ప్రారంభించబడింది?
ఎ) ఏప్రిల్ 1983
బి) ఏప్రిల్ 1973
సి) ఏప్రిల్ 1953
డి) ఏప్రిల్ 1993

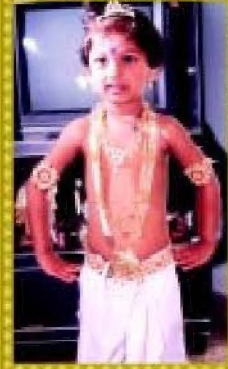
(సివూధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

SPHOORTHY REDDY V.H.

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క
వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటిషన్ పబ్లికార్స్ పేపర్ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన్ 2005 సంచికలో ప్రీపురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రవూపు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టూతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు
టి. శశిధర్ రెడ్డి
S/o. టి. నాగిరెడ్డి
మోదుగులకుంట గ్రామం
తాడిపురి వుండలం
అనంతమూం జిల్లా (ఆంధ్ర)

మొదటి ఫోటో : అక్క పెళ్ళికి...
రెండవ ఫోటో : తమ్ముడి సన్నాయి మేళం!

సమాధానాలు

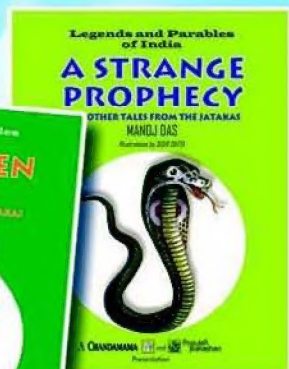
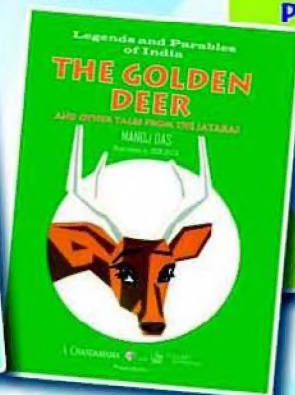
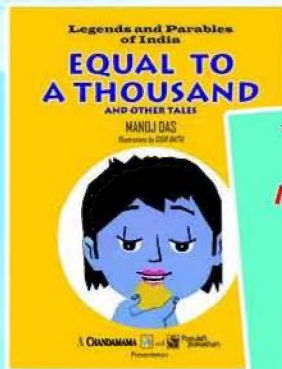
1. చెట్ల పూజ.
2. చండీఘడ్.
3. 1927.
4. ఏప్రిల్ 1973.

OPENING A NEW HORIZON IN THE WORLD OF LITERATURE FOR THE YOUNG

CAREFULLY CHOSEN LEGENDS AND PARABLES, INCLUDING TALES FROM BUDDHA JATAKA

NOW IN BOOK FORM

RS 200 FOR A SET OF FOUR BOOKS

From the pen of Saraswati Samman and Sahitya Akademi Award winner

MANOJ DAS

Jointly published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

SPECIAL DISCOUNT OFFER TO SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA

USE COUPON BELOW

I am a subscriber of Chandamama - Subscriber No

Please send me a set of Legends and Parables. I am herewith sending Rs 150/- by D/D on

..... Bank/M.O. Receipt No issued by P.O.

in favour of Chandamama India Ltd., 82 Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai-600 097.

Name Address

..... Pin

Date

Signature

WORTH ACQUIRING FOR YOUR PERSONAL LIBRARY

PCRA Page

Website : www.pcra.org

రోడ్డు మీద భద్రత

రోడ్డు భద్రత వారోత్సవాలలో అంతర్భాగంగా 'రోడ్డు భద్రత' అనే అంశంపై నిర్వహించిన వ్యాపిరచన పోటీలో వీణ తరగతి లోని వాళ్ళందరూ పాల్గొన్నారు. బోయ్ల వృత్తి ప్రదానం జరిగే అనందకరమైన రోజు రానే వచ్చింది.

ఉత్తవు వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేసిన న్యాయ నిర్ణేతలలో ఒకరు గా వ్యవహరించిన నగర పౌలీస్ కవు షినర్, వేదికపే తన ఆసినం నుంచి లేచారు. “పీ రందరూ చక్కగానే రాశారు. ఉత్తవు వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేయడం కష్టమైన సీమించింది. రోడ్డు ప్రియూ ఇం భద్రంగా సాగడానికి వాహనాలు నడిచువారు, పాదచారులు తీర్పు కోవలసిన జాగ్రత్తల గురించిపిల్లలోపిలు ముఖ చాలా చక్కగా రాశారు. వాటిలో ఒక వ్యాసం నాకు బాగా నచ్చింది. ఆ వ్యాసం ఒక్కటే పాదచారులు జీబ్రా క్రాసీంగ్లో తీర్పు కోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి విశదీకరించింది.”

కొంఠకుమిటగి, కవు షనర్ వు శ్శీ ఉపన్యాసం కొనసాగించారు : ‘జీబ్రా క్రాసీంగ్ పాదచారు లకు చాలా¹ వు ని వు నకందరికీ తెలు సు . జీబ్రా క్రాసీంగ్ను సిఫి పీన్సున్నప్పిడు వాహ నాల వేగం తగ్గించాలి. ఆ వ్యాసంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం ప్రస్తావించబడింది. పాదచారులు జీబ్రా క్రాసీంగ్ వద్ద సైతం తమ ఇష్టానుసారం రోడ్డును దాటకూడదు. దాటే ముందు ఆగాలి. కుడివైపుకు చూడాలి. ఎడమవైపుకు చూ డాలి. వు శ్శీ ఒకసారి కుడివైపుకు చూ సీ, ఏవ్హో వాహనాలు వస్తున్నాయో అని శబ్దాన్ని ఆలకించి, ఆ తరువాతే రోడ్డున దాటాలి. అజాగ్రత్తగా రోడ్డు దాటే పాదచారి అతని ప్రాణాలకే కాకుండా, ఇతరు ల ప్రాణాలకు కూడా వు ప్పి తేగలడు . అతని కారణంగా రోడ్డు ప్రివూ దం జరగవచ్చు. వాహన చోదకులు, అతన్ని ఢీకొనే ప్రమాదం తప్పించే ప్రయత్నంలో వేరొకరిని వెళ్ళి ఢీకొనవచ్చు. అందు వల్ల వాహ నాలను నడిపే డ్రైవర్లలాగే, జీబ్రా క్రాసీంగ్ వద్ద రోడ్డును దాటే పాదచారు లు కూడా చాలా జాగ్రత్త వహించాలి. ఈ వ్యాసాన్ని పీణ లనే విద్యార్థిని రచించింది. ఆమెకే ప్రథమ బహు వు తి ఇవ్వాలని వై వు ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించావు .”

అంకుల కరతాళ ధ్వనుల వుధ్వ, వీణ లేచి వేదిక కేసీ నడవసాగింది.

